

Konstantin Vasilioglu

VATANIM-BUCAK

KONSTANTIN VASILIOGLU

VATANIM – BUCAK

(Şiir toplumu)

9341

Konstantin Vasilioglu

VATANIM-BUCAK

(*Şiir toplumu*)

Ştiinţa, 2003

CZU 821.512.165

Responsabil de ediție: *S. Bronschi*

Recenzent: *P. Cebotar*

Tehnoredactor: *N. Duduciuc*

Pictor: *Simion Coadă*

Machetare computerizată: *Anatol Melnic*

Copertă: *Vitalie Pogolșa*

Întreprinderea Editorial-Poligrafică *Știința*,
str. Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova;
tel.: (3732) 73-96-16; fax: (3732) 73-96-27; e-mail: prini@stiinta.asm.md

Difuzare: Societatea de Distribuție a Cărții *PRO-NOI*,
str. Alba-Iulia, nr. 23/1; MD-2051, Chișinău; Republica Moldova;
tel.: 51-68-17, 51-57-49; e-mail: pronoi@moldtelecom.md;
www.pronoi.md

Toate drepturile asupra acestei ediții
aparțin Întreprinderii Editorial-Poligrafice *Știința*.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Vasilioglu, Konstantin

Vatanım – Bucak (Șiir toplumu)/Konstantin Vasilioglu. – Ch.: *Știința*,
2003 „Elena – V.I.” S.R.L. – 100 p.

ISBN 9975-67-265-5

821.512.165

ISBN 9975-67-265-5

© K. Vasilioglu, 2003.

© Întreprinderea Editorial-
Poligrafică *Știința*, 2003.

İÇİNDEKİLÄR

M. Kösä. Kısadan söz	11
Bayraamız	13
Gerbimiz.	13

ŞANNI OL SÄN, HALKIM

Şanni ol sän, halkım!	14
Komrat.	15
Vatanım – Bucak.	15
Küçük Bucak	16
Gagauziya	16
Vatanım	17
Vatansız	18
Aleksandrovka.	18
Bucak	19
Sana benim türküm	19
Sana sözüm, Beşgöz	20
Çadır.	21
Çadır tangosu	22
Genä Çadıra geldim	23
Görecäm Bucaa	23
Şaşmış Bucak	24
Bän severim	24

MAMUDAN PAALI ERDÄ BİŞEYÇİK HİÇ YOK

Mamucuum benim.	25
Mamu	26
Ana-boba	27
Mamu – benim güneşçim	27
Ana türküsü	28
Nani, nani	28
Büü, benim uşam!	29
Döşeklär bekleer uşakları	29
Uyukla, benim oolum!	30
Sallangaç türküsü	30
Nani, nani, kızçaazım!	31
Tay-tay-tay!	31
Susun!	32

Pupuk yaşları sayêr	32
Yardım	33
Paalı unukacıım	33
Oollarım	34
Yıkanmadık	34
Gündüz mü, gecä mi	35
Saugun	35

KURT-KUŞLAR – BİZİM DOSTLAR

Tabiat	36
Ekmeç	37
Alma	37
Erik	38
Üzüm	38
Karpuz	38
Kartofı	39
Sarmısak	39
Palı	40
Kedicik	40
Olak	41
Keçi	41
Beygir	41
Morj hem Maymun	41
Zilli kuzucuk	42
Panti kışın sarınmış	42
Potmar	42
Maazaya kedi girmiş	43
Ördıciklär	43
Keçi başçaya atlamış	43
Horoz	44
Horoz nicä öter?	44
Bir kerä bir sülücäk	44
Köpek	44
Kim salêr?	45
Nicä salêr köpek?	45
Horoz çüümüş aıla	45
Taucak	45
Kim baarêr?	46
Nicä lafeder inek?	46
Petri, gii eni kürkü	46

Kazlar	46
Saksannar çirkin düüşerlär	47
Guş	47
Piliççiklär	48
İnek	49
Körsinek	49
Çirkin düş	49
Olak örtüyä pinmiş	50
Palicik görmüş köpää	50
Horoza piliç gelmiş	50
Kara garga, ga-ga-ga	50
Garga gargaya demiş	50
Bizim zararçı kotoy	50
Tavşama tilki gelmiş	50
Pipi kuyruunu yaymış	50
Bir incäbelli karımca	50
Tavşam gitmiş Kongaza	50
Çiftçiyä gitmiş karımca	51
Aulda baarêr inek	51
Koç teklif etmiş koça	51
Kalkınmış bütün sokak	51
Tırtıl	51
Sakat sıçan	51
Balık	52
Dermendä	52
Kelebek	52
Lelek	52
Göcencik	53
Hırsız kirpi	54
Garga	54
Zararçı	54
İlkin seni bulacam	55
Pirä	55
Sabaa	56
Severim herbir zamanı	56
İlkyaz Bucakta	57
Ne gözäl yaz Bucakta	58
Yollar	58
Ayaz	59
Kış yazıları	59

İlerki kışlar	60
Kış gecesi	61
Sıyırcıklar geldilər	61
Saa ol, ilkyaz!	62
Büük kısmet	62
Eni yıllan!	63
Renkli güz	64
Ne gözäl!	64
Bulutları kurtarın	65

HALKIN RUHU

Gagauzun evelki yaşaması	66
Çakir – Bucak yıldızı	67
Durgun, yolcu	68
Seni unutmaycez, dostum	69
Ya kalk ta bak	69
Şiirlerim mi nedän?	70
Eni yıllan, Bucak!	70
Oynasın gagauzlar!	71
Bucak valsı	71
Danışım erlilerä	72
Neyi bekleeriz, dostlarımız?	73
Brak gitsin	74
Simpozium	74
„Kardaşlık”	75
Hristos dirildi	75
Paskellä	76
Kırmızı yımırta	77
Düşünmeklär	77
Pek gözäl	78
Çokolat	78
Ömürü kullan	79
Daul	79
Soluk topu	80
Domuzçuk	80
Pili	80
Kemençä	80
Ömür	81
Cuvap tutmak	81
Haylaz Tanas	83

Alatlama fenalık yapmaa	84
Paalı dostum!	84
Parmacıklar	85
Biraz biz dinnenelim.	85
Terleyincä işledik	86

ANILMIŞ ŞAİRLÄR – BİZİM MUSAAFİRLÄR

<i>M. Eminesku.</i> Neçin, daa, sän sallanêrsın?	87
<i>G. Vieru.</i> Mamu, neçin?	88
<i>G. Vieru.</i> Güneşçik.	88
<i>G. Çokoy.</i> Kaval	88
<i>İ. Vieru.</i> Şoparlar, oynayın	89
<i>P. Zadnipru.</i> Mamu	89
<i>İ. Hadırkê.</i> Zamansêêrsın!	90
<i>D. Matkovski.</i> Ayırılmaycam.	90
<i>N. Dabija.</i> Unukalar	91
<i>K. Dragomir.</i> Yok başka er dünnedä!	91
<i>K. Dragomir.</i> Ko uyandırsınnar	92
<i>İ. Hakkı Sunat.</i> Gözäl yurdum	92
<i>İ. Hakkı Talas.</i> Gözäl evim.	92
<i>Göktürk Mehmet Uytun.</i> Şkolamız.	93
<i>Senur Sezer.</i> Güz türküsü	93
<i>Y. Akim.</i> Neredän?	94
<i>A. Puşkin.</i> Kış yolu	94
<i>M. Lermontov.</i> Yıldız	94
<i>S. Esenin.</i> Çaldın, daalar, altın yapraklarınnan.	95
<i>A. Blok.</i> Çayırlar, daalar uyêrlar	95
<i>İ. Nikitin.</i> Yıldızlar artık süünärdi	95
<i>A. Fet.</i> Kırlangaç pek az kaldı	96
<i>A. Pleşçeev.</i> Güzün.	96
<i>A. Barto.</i> Kızçaazlar oldu alay	96
<i>A. Barto.</i> Topçaaz	97
<i>Y. Tuvim.</i> Eşillik	97
<i>P. Voronko.</i> Vatandan gozäl hiç yok	98
<i>E. Blaginina.</i> Uçan kuşlar	98
<i>S. Marşak.</i> Top.	99

*Bän büüdüm çoktan,
Er gördüm pek çok,
Ama bil, Bucak:
Sendün gözül yok!*

KISADAN SÖZ

Bitki yılların içindä Konstantin Vasilioglunun adı literaturamızda sık-sık kullanılır. Sanêrim, ani büün yoktur ölä gagauz üürenicisi, angısı bilmesin onun şiirlerindän yada başka yaratmalarından birbişey.

Halizdän oldu ölä, ani Konstantin Vasilioglu bereketli hem becerikli işleer literaturamızın uurunda. Bitki yıllarda o hazırladı bizim şkolalara deyni (gagauzça hem rusça) çok kiyatlar.

Onun yaratmalarında biz bulêrız çok şiir, annatma ana topraamız için, dostluk hem ilik için. Yazêr masal, bilmeycä, uygun sözlär, angıları derindän açıklêêrlar halkın ruhunu.

Olup bir ii hem görmüş-geçirmiş pedagog, Konstantin Vasilioglu hazırladı, yarattı meraklı kiyatlar uşaklarımıza deyni. Git-gidä onun yazılarını başkalêêr fikir pişkinnii hem artistik üüseklii. Sözü onun çeşmä suyu gibi temiz hem kâr halkın üräändän sızêr. Avtorun yaratmalarını çok kolay aklında tutmaa, çünkü yazılı onnar annaşılın dillän, becerikli hem ustayca kullanarak gagauzların laf zebillini hem söz kolaylıklarını.

Konstantin Vasilioglu – aktivli yazıcıların birisi, angısı kaldırêr yaratmalarında şindiki yaşamak problemalarını, hertarafça açıklêêr onnarı kendi şıralı hem dooru lafinnan. Onun yaratmalarını severlär diil sade küçüklär, ama büüklär da.

Bu kiyadı, angısını siz aldınız elinizä, bitirmeyincä, bitkiyädän okumayınca, zor olacak koymaa bir tarafa. Bu kiyatta açıklanêr avtorun vatandaşlı, onun pozitiyası, onun bakışı, onun duyguları şindiki Bucak taraflarında yaşamaya. Bu kiyatta „**Vatanım – Bucak**” avtor, nicä gagauz oolu, gösterer kendi ongunnuunu, kendi sevgisini, kendi can acısını halkın şindiki halına bakarak. Üreendän kan sızarak, avtor büük acıylan yazêr:

Ya çık, ya çık, dostum, da bak:
İşsiz insan dolu sokak.
Gözlürlän hepsicii – hant-hant,
Sansın biri atmış desant.

Şiirlerdä „Danışım erlilerä”, „Neyi bekleeriz, dostlarımız”, „Brak gitsin”, „Ömür”, „Cuvap tutmak” h.b. avtor açıklêr kendi bakışını, kendi can acısını hem isteer başkaları da aarasınar hem bulsunar yaşamak, ekonomika, ruh problemlerin çözülmesini.

Bu kiyadın var birkaç bölümü: „Şanı ol sän, halkım”, „Mamudan paalı erdä – bişeycik hiç yok”, „Kurt-kuşlar – bizim dostlar”, „Halkın ruhu” hem „Anılmış şairlär – bizim musaafirlär”. Sade bu bölümnerin adları artık göstererlär, ani avtor yaşamayı, problemleri gösterer genişän hem derindän. Bu kiyat üüredecek sizi, paalı okuyucular, görüp, sevinmää avtorlan barabar Bucaan güzelliinä, ana-boba evinä, neredä siz yaptınız ilk adınızı, neredä sölediniz ilk, en gözäl, en paalı lafınızı „mamu”. Bu kiyatta siz bulacınız cuvap çok soruşlarınıza, angıları dalgalandırardı sizin üreenizi.

Bu kiyat üüredecek sizi görmää hem sevmää cansız, kuvetsiz böcecikleri da, evdä yaşayan hem kırdä kaçan, havada uçan kuşları hem hayvannarı da. Hem diil sade bir taraftan sevmää, ama onnara yardımcı hem dost olmaa, bakmaa onnarı, nicä bakêrsın küçük kardaşını, nicä bakêrsın bir hastayı yada halsız ihtyarı.

Ayırı birkaç laf isteerim söylemää onun başka dillerdän (moldovancadan hem rusçadan) yaratma çevirmeleri için. Avtor çok ii yapmış, ani anılmış şairleri musaafirlää teklif etmiş bizim uşaklara. Hem işitmiş bu büünkü şamatalıkta Türkiyedän şairlerin da seslerini. Bu bölüm meraklı o üzerä, ani uşaklara açılêr ii kolaylık yaratırmaa, nicä öter ana dilimizdä şiirlär, angılarını yazmışlar yabancı dillerdä anılmış şairlär. Onnarın arasında **G. Vieru, G. Çokoy, P. Zadnipru, M. Lermontov, S. Marşak, Zarite Canan, Göktürk Mehmet Uytun** hem başkaları da.

Bitkidä kalêrim umutlan, ani bizim şairimiz „Gagauziyanın saygılı vatandaşı” olduktan sora, Konstantin Vasilioglu, ileri dooru da sevindirecek kendi okuyucularını gözäl, meraklı yaratmalarınan.

İlin yol hem eni yaratmak sevinçleri sana, paalı vatandaşımız!

Mina Kösä, yazıcı

BAYRAAMIZ

Tantanalı dalgalanêr
Lüzgerciktâ bayrak,
Ondan paalı bizdâ hiç yok –
Koru onu, Bucak!

Vatan bayraa salt biricik –
Ona emin sãn et,
Ani onu duşmannardan
Koruyacan, elbet.

Maavi göklâr bu bayrakta,
Oguzların kanı...
Unutma hiç köklerini,
Tut aklında, tanı!..

Milletin yıldızları
Yanêrlar bayrakta.
Binnârlân yıl dalgalansın
Bu bayrak Bucakta!

GERBİMİZ

Bizim gerbtâ duuêr güneş –
Verer tarafıma sıcak.
Girgin sãn ol, halkım benim!
Binnârlân yıl yaşa, Bucak!

Tarlalarda büüyer booday –
Gerbi sarêr ongun başak.
Başkalarinnan barabar
Yaşa hem kuvetlân, Bucak!

Tarafımda var çok baalar –
Onuştan da gerbtâ üzüm.
Açan görersin onnarı –
Güler, dostum, üzün-gözün.

Kemerleder bizim gerbi
Üç büük, iiri, şafklı yıldız.
Komşularlan dostlukta
Yaşa sãn çok yıl, gagauz!

ŞANNI OL SÄN, HALKIM!

*Binnärlän yıl yaşa, Bucak!
Sarsın seni dostlar.
Yıldan yıla çetin dursun
Erdä gagauzlar!*

ŞANNI OL SÄN, HALKIM!

Uzun yollar geçtin, halkım,
Bucaa gelincä sän.
Geçti çok sayısız yıllar,
Kalkınca sän didzän.

Bucak, çiçek gibi, açtı,
Küldän, tozdan kalktı.
Dayanıklı gagauzlar
Zorlukları attı.

Kalktın, halkım, kuvetlendin,
Duşmannarı kuudun.
Zamannarı geeri brakıp,
Bucaa saabi oldun.

Ya gelin, görün, dostlarım:
Çalêr, öter kırlar.
Eni bir yaşamak kurêr
Bizim gagauzlar.

Binnärlän yıl yaşa, Bucak!
Büüsün uşacıklar.
Yıldan yıla çetin dursun
Erdä gagauzlar!

Uzun ömür sana, Bucak!
Şanni ol sän, halkım!
Kısmet, saalık hem zenginnik!..
Seninnän salt aklım!

Binnärlän yıl yaşa, Bucak!
Sarsın seni dostlar.
Ko anılsın dolaylara
Girgin gagauzlar!

Binnärlän yıl yaşa, Bucak!
Sarsın seni dostlar.
Yıldan yıla çetin dursun
Erdä gagauzlar!

KOMRAT

Sendän gözäl kasaba
Var mı başka acaba?!
Sana düştü büük kısmet,
Ki orda Universitet.

Komrat – bilgi merkezi.
Orda saabi herkezi:
Moldovan hem gagauz,
Bulgarlar, çifit hem rus.

Komratta göklär maavi,
Çünkü dostluumuz kaavi.
Milletlär serbest yaşêr.
Buna kâr çoyu şaşêr.

Komrat – zengin kasaba,
Bunu alın esaba.
Zenginnii onun – insan,
Bulmaycan orda duşman.

Yıl yıldan sän büü, Komrat,
Çok eni işlär yarat.
Adın ötsün uzakta,
Diil salt bizim Bucakta.

Komrat – aydınnık evim.
Komrat – sevdacım benim.
Üzünü senin öperim.
Üreemi sana vererim.

VATANIM – BUCAK

Vatanım – Bucak,
Tarafım – sıcak,
Gelinnär – toomruk,
Güveelär – toomnuk.

Gagauz – çetin,
Talantlı, metin,
Sevdası – kızgın,
Alınmaz satın.

Karılar – yalpak,
Evleri – pek pak.
İşleri – kırnak,
Gel bizä da bak.

Halkım – çalışkan,
Şaraplar – kâr kan.
Otur, moldovan,
Bizdä – bir vatan.

Ha, buyuralım,
Türkü çalalım,
Herkerä, dostum,
Birerdä olalım.

Vatanım – Bucak!
Tarafım – sıcak!
Merkezim – Komrat!
Ölçüsü – karat!

KÜÇÜK BUCAK

Küçük Bucak,
Sän hartada hiç yoksun.
Küçük Bucak,
Benim girgin halkım.
Seni artık
Her taraflar bilerlär,
Ani, halkım,
Sän dizlerdän kalktın.

Paalı Bucaam,
Kendin, elbet, küçüksün,
Ama pek büyük
Senin canın, Bucak!
Küçük Bucak,
Sän dostları seversin,
Duşmannara –
Pekça gelir sıcak.

Küçük Bucak,
Sana bän büün çalêrım,
Sana, halkım,
En ii türkülermi.
Sizä, kızlar,
Bän üreemi baaşlêêrım.
Sizä, dostlar, –
Kendi şiiirlerimi.

Sizi: Komrat,
Beşgöz hem Çadır-Lunga!
Sizi: Kongaz,
Tomay hem Beşalma!
Seni, Bucak,
Eşil çayırlarınnan,
Nicä kardaş,
Alêrım kucaama!

GAGAUZIYA

Gagauziya! –
Ana topracım.
Pek cömert halkım,
Paalı tarafçım!

Gagauziya! –
Çalışkan halkım,
Serbestlii kapıp,
Sän dizdän kalktın.

Gagauziya! –
Gül gibi kızlar,
Pek gözäl baalar
Hem da meyvalar!

Gagauziya! –
En gözäl kızlar!
Nereyi da bak –
Dev gibi oollar!

Sade beş yılcaaz
Duumandan geçti...
Lüzgärlär fena
Bucakta esti.

Ama sän durdun!
Serbestlii buldun!
Kuvedi çetin
Elinä aldın.

Sän yaşa gözäl
Çok yıllar, halkım!
Almasın seni
Kimseycik satın.

Olsun sana dost
Andaluziya!
Kısmetli yaşa,
Gagauziya!

VATANIM

Pek paalı hem gözäl
Laf Vatan.
Herbirin var
Ana tarafı.
Adama deniler
Go-go-man
Açan o unudêr
Bu lafı.
Vatanım! –
Anamın sän sesi
Hem onun dedesi!
Vatanım! –
Sän benim kanadım
Hem göktä allahım!
Vatanım! –
Sän benim köklerim
Hem benim kısmetim!

Vatanım! –
Sän benim umudum
Hem benim pak soluum!
Vatanım! –
Sän benim kuvedim
Hem gözäl düşlerim!
Vatanım! –
Hiç geçmâz sän acım
Hem benim kâr canım!
Vatanım! –
Sän benim ömürüm
Hem benim ecelim!
Benim Vatanın
Adı vardır Bucak!
Bucak Vatanım –
Sevgili Vatanım!

VATANSIZ

– Var mı nicä adam
Yaşasın Vatansız?
– Yok! – Bän vererim cuvap
Da biläsin, dostum.
Vatansız –
Kär ana uşaksız
Hem uşak anasız.
Vatansız –
Nicä ev adamsız
Hem deniz balıksız.
Vatansız –
Nicä küü insansız
Hem yollar yolcusuz.
Vatansız –
Nicä baa üzümsüz

Hem dünnä türküsüz.
Vatansız –
Nicä düün gelinsiz
Hem tarla ekinsiz.
Vatansız –
Kär başça meyvasız
Hem göklär yıldızsız.
Vatansız –
Kär kotlon ateşsiz
Hem fırın ekmeksiz.
Paalı dost!
Duşmandan koruyasın Bucaa!
O – senin Vatanıñ
Hem senin büük borcun!

ALEKSANDROVKA

Bän durêrım yamaç üstündä
Da bakêrım senin üzünä.
İlkyazın pek sän gözälsin –
Kär benzeersin telli gelinä!

Aleksandrovka, Aleksandrovka,
Sän beni duudurdun dünneyä.
Aleksandrovka, Aleksandrovka,
Küüyümü unutmam birkerä!

Çok erlär bän gezdim, aktardım,
Uzakta vakıt pek zor geçer.
Neredä da olsam, dostlarım,
Burayı kär magnitlän çeker.

Burada uşaklım hem evim,
Hem paalı anacım bobacım.
Burada ilk lafı söledim
Hem da ilk adımı bän yaptım.

Aleksandrovka, Aleksandrovka,
Gözümdä kär uçêrsın benim!
Aleksandrovka, Aleksandrovka,
Düşümä pek çoktan sän girdin.

Burada benim ilk dostlarım,
Sandıkta durêr ilk kiyadım.
Onnarı unutmaa yok nicä,
Zerä gün olur nicä gecä.

Küüyümdän taa gözäl dünnedä
Hiç bulamadım bän birerdä!
Büük duygu doldurêr üreemi:
Küçüktän bän severim seni!

Aleksandrovka, Aleksandrovka,
Bän seni birzaman unutmam!
Aleksandrovka, Aleksandrovka,
Kär ölürüm – sendän atılmam!

BUCAK

Karagöz Bucak,
Al beni kucak.
Sän benim tarlam,
Bän – ongun başak.

Sesleycäm seni,
Sevecäm seni,
Hoşlaycam seni,
Taraflım benim!

Herbir adamın
Var ana eri.
Ondan yok gözäl!
Kär senin gibi.

Yıl yıldan sän büü,
Kaavileş, Bucak!
Herkerä bizä
Ol kaavi dayak!

Bän büüdüm çoktan,
Er gördüm pek çok.
Ama bil, Bucak:
Sendän gözäl – yok!

SANA BENİM TÜRKÜM

Ana dilim, senin için
Çok var nicä yazmaa.
Ama, paalı ana dilim,
İsteerim büün çalmaa.

İşidennär ko bilsinnär,
Ani sesliysin pek.
Ani sözün, ana dilim,
Paalı, nicä ipek.

Ölä isteerim çalayım,
Ani dünnä ötsün.
Ani türküylän aazında
Halkım işä çıksın.

Sän nazlıcaysın, yalpacık,
Nicä eni gelin.
Gagauzlarlan barabar
Yaşa, ana dilim!

Dilim – ustra gibi keser,
Güneş gibi sıcak.
Artık bütün dünnä biler
Seni, girgin Bucak.

Kavgada ana dilim,
Nicä bir nacak.
Hastaya ana dilim –
Saayaadan yımşak.

Dilim kär feslenä kokêr,
Çiçek gibi açêr.
Hayırsızı taa uzaktan
Ateş gibi yakêr.

Anamın lafı – nazlı,
Mamunun lafı – ballı!
Lääzım kär ahmak olmaa –
Tatlı baldan atılmaa.

SANA SÖZÜM, BEŞGÖZ

Çoktan istäärdim söylemää,
Açıklamaa sana bir söz.
Sölämeyincä, uslanmam –
Seslä onu, paalı Beşgöz:

Çoyu koydu taş evimä.
Onuştan da durêr kaavi.
Dua ederim, dostlarım,
Gökleriniz olsun maavi.

Oldun bana ana küüyü,
Anam-bobam kär topraanda.
Senin eşil sokakların
Gecä-gündüz hep aklımda.

Evlerinizdä uşaklar
Ko olsunnar gözäl hem saa.
Adamnara deyni bendän –
Dolaylarda büüsün çok baa.

Annêêrım bän, paalı küüyüm,
Sana deyni bän ikinci,
Ama yaparkan evimi,
Sän topladin bir büük meci.

Karılara hem gençlerä
Versin Allahım kısmet.
Hem her yılın tarlanızda
Olsun sizä büük bereket.

Yalvaracam sizä, dostlar,
Yaşayın hepsi akıllı.
İsteerim yıl yıldan, Beşgöz,
Olasın taa pek donaklı!

ÇADIR

Çadırdan gözâl yoktur kasaba,
Pek sevdim seni, neçin acaba?!
Çadırdâ kızlar, gül gibi, açar,
Gözleri – yıldız, kıvılcın saçar.

Refren:

Hadi, dostum, Çadıra, Çadıra!
Olsun cebindâ para, çok para!
Panayıra gidecez orada,
Sedef-boncuk alacez kızlara.

Çocuklar bizdâ hepsi dev gibi.
Kara gözlerin görünmâz dibi.
Çadırdâ kızlar şekerdân tatlı,
Çiizleri zengin, kilimnâr katlı.

Refren:

Hadi, dostum, Çadıra, Çadıra!
Olsun cebindâ para, çok para!
Panayıra gidecez orada,
Sedef-boncuk alacez kızlara.

Çocuklar – levent, çalışkan onnar!
Uzaktan belli: pek ii adamnar!
Sân da gel bizâ, Çadıra, dostum,
Ko bizim evdâ büük şennik olsun.

Refren:

Taa tez gelin, dostlarım, Çadıra!
Hiç düşürtmeyin bizi kahıra!
Bakın oyalanmayın siz yolda –
En ii kızlar bulunêr Çadırdâ!

Etiřtik artık, attık adıra.
Kızların üzü – kâr altın para.
Gözlerim, canım kaldı burada
Bireri bân gitmeycâm çadırdan.

Refren:

Geldik, geldik çadıra, çadıra.
Türküyü aldık paalı dostlara.
Kim geldi siirâ bu gün çadıra –
Hepsindân haşlak selâm kızlara!

ÇADIR TANGOSU

Ya bak şindi, dostum,
Ne gözâl dolaylar.
Üreciim titirer,
Cancaazım hem alar.

Hadi taa bir kerâ
Eskiye analım:
Tangoyu oynaylım
Sevgili adırdâ.

Çok gecâ biz yalnız
Kâr bütün dünnedâ
Bulunardık kırdâ.
Bu oldu adırdâ.

Pek gözâl, sevgilim,
Ani biz buluřtuk,
řindiyädân canda
Kızgın koor biz tuttuk.

Geçti pek çok vakıt,
Ama hep aklımdâ:
Biz gezârdik pek hoř,
Kısmettân kâr sarfoş.

şükür bân ecelâ:
Pek sevdim kırları,
Hem ölüncâ, dostum,
Unutmam adırdı.

GENÄ ÇADIRA GELDİM

Genä Çadıra geldim,
Sevindi canım:
Burada yaşêêr benim
Çok kafadarım.

İnsannar da taa yalpak,
Taa cannı olmuş.
Sade kırlar sıcaaktan
Azıcık solmuş.

Bän geldim sana, Çadır,
Nasıl yaşamak?
Pek gözäl olmuşun sän
Hem da pek kıvrak!

Bän bakêrim: dostların
Gözleri yanêr.
Büün haliz yortu bizdä:
Muzıka çalêr.

Sokakların yıl yıldan,
Sansın yayılêr.
Hem senin üzün, Çadır,
Taa açık olêr.

Dilimin yortusunu
Hepsimiz tutêrız.
Bucakta insannarı
Ürektän kutlêêrız.

Genä Cadıra geldim,
Türkümü çaldım.
Çok yıla kısmet sana,
Sevgili halkım!

GÖRECÂM BUCAA

Kesildi yaamur birdän.
Bulutlar daaldı.
Göktä büük renkli kuşak
Tä peydalandı.

Pinecäm tepesinä,
Bakacam uzaa.
Da ordan bän görecäm
Bütünnä Bucaa!

ŞAŞMIŞ BUCAK

Ku-ku-ri-gu-u-u! Horoz ötmüş
Baarmış horoz. Onbeş kerä.
Dolayları Güneş göktän
Sarmış avaz. Bakmış erä.

Uyanmışlar Gülümsemiş
Kırlar, baalar... İnsannara,
Sevinmektän Angıları –
Çalmış kuşlar. Gider kıra.

Güneş bakmış
Ölä sıcak,
Anı şaşmış
Bütün Bucak.

BÄN SEVERİM

Bän severim başçada
Güllerin gözelliini.
Siirederim çayırdä
Çimenin eşilliini.

Bän severim halkımın
Garipsi türkülerni.
Hem severim yorulmaz
Anamın ellerini.

Her avşam severim bän
Dädunun masalını.
Çinsabaalen selämnêırım
Şen Bucak dannarını.

MAMUDAN PAALI ERDÄ BİŞEYCIK HIÇ YOK!

MAMUCUUM BENİM

Paalı mamu, bana baaşladın
Büük bir can hem cennet dünneyi.
Bän da isteerim sana baaşlayım
Al çiçeklän güllü başçayı.

Refren:

Mamu, mamucuum benim,
Bän seni çok özledim.
Mamu – sıcak güneşiiim,
Elimdä nazlı elin.

Mamu, çok yıllar yaşı,
İşlerni çıkar başa,
Uşaklarına sevin,
Kısmetli olsun evin.

Salt yaşa hem mutlu ol, anam,
Başka kimseyi bän hiç bilmäm,
Ki olsun altından paalica,
Çalışkan, sevgili, nazlıca.

Refren.

Bän unutmıycam göl-gözlerni,
Kabarcıklan dolu ellerni.
Bän hastaykan, kefsizkän gecä
Sän bekläardin benim düşlermi.

Refren.

Ama şimdi, artık sän dinnen,
İşlerni biz yaparız hemen.
Salt sölä, yıldızı baaşlaycam,
O kraalı saçına takacam.

Refren.

MAMU

Türlü gözäl karılar
Gök altında çok.
Mamu gibi gözeli –
Dünnedä hiç yok.

Akıllı da çokçana
Dolaylarda var.
Mamu gibi fikirli –
Pek az bulunar.

Hepsi mamular işleer,
Hepsi çalışêr,
Açan mamucuum işleer –
Ortalık şaşêr.

Düünnerdä, konuşkada
Karılar çalêr.
Mamunun sesi orda
Pek başkalanêr.

Karılar bir sırada
Oynamaa çıkêr.
Mamu hepsindän üstün
Orada oynêr.

Var paalı, gözäl şeylär
Bu dünnedä çok.
Mamudan paalı erdä –
Bişeycik hiç yok!

ANA-BOBA

Çok işleer bizim mamu evdä:
Pişirer o bizä gözlemä,
Kuşlara su, imää o verer,
Kapunun önünü süpürer.
O sabaylan bakêr kalkalım,
Havaya görä biz giinelim,
Sofraya, oturup, iyelim,
Vakitlan evä dönelim...
Bu dooru, dostlarım, bu ölä –
Ama yoksaydı baka evdä –
O evin bir ucu bulunmaz,

Kapusu o evin kapanmaz,
Sokakta tokatçık hep gırçlır,
Aulda hayvana yok ahır.
O evin örtüsü hep akar,
Yıldızlar tavandan kâr bakar.
Koyunnar aulda alafsız,
O evin kesesi – parasız.
Uşaklar bobasız – pek arsız,
Çorbacıyka onsuz – akılsız...
Ne gözäl yaşamaa ayledä,
Açan mamuyulan baka evdä!

MAMU – BENİM GÜNEŞÇİİM

Hepsinin cannılarım
Var anaları.
Bizim mamuya büüklär
Deerlär: „Sarp karı!”

Mamu neredä gezer,
Orası – şafklı.
Salt onuştan uşaklar
Hepsi akıllı.

Mamu – göktä güneşçiiim!
Bän – erdä uşak.
Mamu – benim tarlacıım!
Bän da – bir başak.

Can sıcaannan yısıdêr
Mamular bizi.
Nereyi da gitmesän,
Tä onun izi.

Ardına sän git onun,
Git hem hiç sakınma.
O gidärkän ilerdä,
Hiç, dostum, bakınma.

Allaha yalvaracam
Bir kerä, onbeş...
Tutsun gökleri açık,
Yısıtsın güneş.

ANA TÜRKÜSÜ

Hepsi dünnedä uyêr,
Hepsi dinnener.
Hepsinä gözäl düşlär
Uykuda geler.

Kürestä taucaklar
Uyudu çoktan.
Uyumuş kaç-a-kaç
Deliktä sıçan.

Uyudu kuzucuklar,
Balıklar suda.
Uyudu böceciklär
Pek çoktan kırdä.

Kedicik karannıkta
Ne fasıl hırlêêr.
Piliçlär sıcacıkta
Pek tatlı uyêr.

Kuşçaazlar uyudular
Karannık daada.
Sade sän uyumêêrsın –
Ne var aklında?

Hadi sän da, uşacım,
Yum gözlerini.
Sana sabaa alacam
Gölmecik eni.

NANI, NANI...

Nani, nani, kuzucuum,
Sän uyu, uşam,
Ya seslä bir masalcık –
Şansora avşam...

Büük saalık Allaa versin
Hem da çok kısmet.
Akıllı, canını olasın
Hem da şeremet!

Düşünä senin gelsin
Ayozlu göklär.
Hem göräsın düşündä
Çok gözäl şeylär.

Nani, nani, tavşamcım,
Sän uyu, uşam.
Kuşçaazlar da uyudu –
Şansora avşam.

DÖŞEKLÄR BEKLEER UŞAKLARI

Bayır ardında yattı güneş.
Yıldızlar göktä peydalandı.
Evlerä artık yorgun insan
Dinnenmää sabaadan toplandı.

Karannık örttü çayırları,
Topladı horoz taukları...
Uyumaa yattı böcek, arı...
Döşeklär bekleer uşakları.

Herbir uşacaa büücü geldi,
Tatlı düş çuvallan getirdi.
Cömert ay, geniş gülümseyip,
Hepsinä birär yıldız verdi.

Siz koruyun o yıldızları,
Takın onnarı yastınıza.
Ko tatlı düşlär çuvallardan
Gelsinnär sizin ykunuza.

BÜÜ, BENİM UŞAAM!

Kucaamdaysın sän benim –
Küçücük yumak.
Tezicik aç gözünü –
Mamuna sän bak.

Hepsindän zenginniktän –
Sän paalı bana.
Bän hazırım canımı
Vereyim sana.

Tanıyêrsın sän beni,
Sän bana guurdêêrsın...
Ep-eni donnarını
Sän bulaştırêrsın.

Sora, gelecek vakıt,
Olacan adam,
Ama şindi, büü, cocuum,
Büü, benim uşam!

UYUKLA, BENİM OOLUM!

Uyukla, benim oolum: Nani, nani, na. Bekim, var senin zorun? Sän sölä bana.	Hepsi çoktan uyudu: Nani, nani, na. Ay çoktan yıldızlara Döşetti yatmaa.
Olmasın hiç kahırın: Nani, nani, na. Sabaa genä bän sütçääz Verecäm sana.	Kendinä da bir kaba Bulutçuk buldu. İki kat o, kıvranıp, Uykuya daldı.
Nani, nani, uşacım, Dünnä gözelim! Hadi şindi ikimiz Biz dinnenelim.	Uyudu bütün dünnä: Masa, skemnelär, ayna... Hadi sän dä, uşacım: Nani, nani, na.

SALLANGAÇ TÜRKÜSÜ

Çobannar düştä görer kuzucuk.
Kuzucuk düştä görer çimencik.
Kızçaazlar düştä görer çok boncuk.
Uşaklar düştä görer oyuncuk.
Kuannar düştä görer çok çiçek.
Küçüklär düştä görer kelebek.
Çiftçilär düştä görer bereket.
Kızçaazlar düştä görer çok kısmet.
Uyukla, benim oolum, ol sän raat.
Sabaa bizä düşlerni sän annat.
Sabaa genä güneşçik çıkacak.
Yaşamak islää, gözäl olacak!

NANI, NANI, KIZÇAAZIM!

Nani, nani, kızçaaazım! Ko olsun güldän gözäl,
Nani, uşacım benim! Başça çiçääändän nazlı.
Allaha yalvaracam: Ko yolu onun olsun
Olsun uykucuun ilin. Aydınlık hem yıldızlı.

Sevgili kızçaaazımı, Ko büüsün o gün-gündän...
Tatlı uyku, sar hızlı. Yaşları hızlı dolsun.
Hiç istämeer uyumaa, Bän isteerim kızçaaazım
Zerä pekçenä nazlı. Biraz kısmetli olsun.

Sän ilin kanadında Ay öper kızçaaazımı.
Çok gezdür onu, uyku, Sän, lüzgär, onu salla.
Da büüdüyünän ürecii Kızıma gözäl düşlär
Olsun insana kuşku. Versin bu gecä Allaa.

Nani, nani, gözelim!
Nani kuşçaaazım benim!
Allaha yalvaracam:
Uykucuun olsun ilin.

TAY-TAY-TAY!

Tay-tay-tay, benim çocuum, Hızlıca sän gel bana,
Tay-tay, uşacım! Bakma hiç erä.
Hadi, yap bir adımcık, Sade bak sän önünä,
Korkma, tavşamcım! Düşecän zerä.

Hadi, genä: tay-tay-tay!
Tay-tay, uşacım!
Hadi, taa bir adımcık
Yap sän, tavşamcım!

SUSUN!

Susun siz, kediciklär,
Brakın oyunu!
Uyusun benim oolum,
Dünnä zulumu.

Susun siz, horozçuklar.
Olun akıllı!
Uykusu uşacımın,
Ko olsun tatlı.

Susun, siz, ördeciklär,
Gününä: vrak, vrak!
Brakın, brakın dinnensin,
Uyusun uşak.

Susun, susun, hepsiniz!
Uşacım uyêr.
Bakın, görün hepsiniz,
Nicä gülümseer.

Gülümseer uykusunda
Bir gözäl düşä.
Saalıcaan olsun, uşaaam,
Çok yıllar yaşa!

PUPUK YAŞLARI SAYÊR

Sallangaçta uşacık
Uykuya dalêr.
Pupuk onun yaşlarını
Gününä sayêr:
Pu-puk! Pu-puk! Pu-puk!

Pupuk çok sıra öttü:
Yaşasın çok yıl.
Ömürün uzun olsun –
Bän buna kayıl.
Pu-puk! Pu-puk! Pu-puk!

YARDIM

Mamuya yardım yaptım – Yısladım çiçekleri,
Yıkadım çanaa. Ot verdim koça.
Saa olasin, kızçaazım! – Baka dedi hızlıca:
O dedi bana. Saa ol, çocucaam!

Avşam ekmeeni yaptık, Bän istämedään kırdım
Pek tatlı idik. Bir gözäl çini.
Saa ol! – hepsimiz birdän Sora hepsinä dedim:
Mamuya dedik. Afedin beni.

Aramızda açıklık,
Saklamak hiç yok.
Yalana insan çoktan
Hepsicii kâr tok.

PAALI UNUKACIIM

Sana, paalı unukacım,
Bu kiyadı baaşlêrım.
Senin kara günnerini
Bän kendimä alêrım.

Ko yaşaman olsun açık!
Uykuların – tatlı!
Olasın sän gözäl, kıvrak
Hem da akıllı!

Yaşa! Sevin yaşamaya
Hem kismetli sän ol!
Allaa vergisindän, uşaaam,
Olsun sana hep bol!

OOLLARIM

*Paalı oollarıma:
Vitäya hem Yuraya*

Oollarım çoktan büüdü,
Ne levent oldu!
İkisi da ömürdä
Yolunu buldu.

Oollarım uşakları,
Nicä bir çiçek.
Bu küçük şoparları
Bän severim bek.

Oollarım benim gider
Pek kämil yoldan.
Birisi kâr demirdän
Çıkarêr yonga.

Ko büüsün unukalar,
Çok yıl yaşasın!
Da bizim köklerimiz
Derinä dalsın.

Onnarım işlerinä
Dolaylar mayıl.
Bu takım yaşasınnar –
Hepsicii kayıl.

Oollarım! Sizä saalık!
Çok sizä kısmet!
Olun herkerä girgin
Hem da şeremet!

YIKANMADIK

Çinsabaalen bän kalktım,
Dadalarımı yıkadım:
Maniyi da, Oliyiyi da,
Kara kaşlı Doniyiyi da,

Vasiyiyi da, Petriyiyi da,
Çakır gözlü Katiyiyi da.
Toduru hem Länkayı,
Hem da zulum Varkayı.

Suratlarını yıkadım,
Kulaklarını yıkadım...
Sade bän bu arada
Bir yıkanmadık kaldım.

GÜNDÜZ MÜ, GECÄ MI

*Georgiy Födoroviçä hem
Elena Konstantinovnaya*

Gündüz mü, gecä mi –
Giderim sizä.
Sansın giderim
Kendi evimä.

Ko Allaa korusun
Onnarı hatadan.
Ko sizi dolayda
Saysınnar büük adam.

Kapuyu hep açık
Braktınız siz bana.
Çok iilik hem hatır
Yaptınız insana.

Ko sizä danışmaa
Gelsinnär insannar.
Ko, gördükçä sizi,
Sevinsin uşaklar.

Sizi bän severim
Çoktan hem haşlak.
Sizä uşaklar
Olsunnar hep dayak.

Ko sizin saalınız
Etsin taa üz yıla!
Çok-çok yıl ayleniz
Bilmesin hiç bela!

SAURGUN

Kırmızı Manola hem Mariya Stepanovnaya

Saurgun saurdêr dışarda
Hiç can-cun bulunmaz kırlarda.
Kalmadı birerdä bir da yol...
Salt yolda bulunêr genç Manol.

Ne kaldı o zulüm borannar
Manolu kâr erä yıksınnar.
Saurdêr kaarlan toz gözlernä,
Deliycä çıkıp önünä...

Saurgun saurdêr dışarda...
Borannar çorbacı orada.
Hiç belli diil poyraz hem batı,
Erlän gök bireri karıştı...

Ama genä verilmeer Manol,
Gençecik yärinä açêr yol.
O biler, ani Mani bekleer,
Hem kuvet ona Mani verer.

Ama bakmêr buna hiç Manol –
Canınnan cana açêr yol.
Borannar-haydutlar pek arsız,
Düüşer o onnarlan cansız.

Zeetledi borannar onu çok –
Verilmäk için laf ta hiç yok.
Ne kolay duşmannar ensener,
Açan kimsä evdä pek bekleer!

KURT-KUŞLAR – BİZİM DOSTLAR

*Tabiat bizi sarêr –
Bunu lââzım annamaa,
Nicä kendi gözünü,
Zorda onu korumaa.*

TABIAT

Tabiat bizi sarêr –
Bunu lââzım annamaa.
Nicä kendi gözünü
Zorda onu korumaa.

Dolaylar çiçek açêr –
Pek mayıl bizä onnar,
Neçin ki dostlarımız
Kırlarda kurtlar-kuşlar.

Tabiat, nicä ana, –
Duudurdu bu dünneyä.
Kendisi aydın, şafklı –
Kär benzeer bir kliseyä.

Birliktä biz yaşaycez:
Onnar bizä – senselä,
Neçin ki göktä Allaa
Yaratmış bizi ölä.

Ko bilsin çimen, böcek...
Bän onu koruyacam,
Neçin ki bu dünnedä
Bän kaavi, ruhlı adam!

EKMEK

Dünnedä var çok şeylär.
Var üzüm, erik...
Ama yoksaydı ekmeğ –
Tepemiz delik.

Ko olsun dolaplarua
Çok ekmeğ, pesmet...
Çalışarsaydık kırdä,
Olacak kısmet.

Var yaanı hem var piinir,
Var türlü sucuk.
Ama yoksaydı ekmeğ –
Kafamız uçuk.

Var gümüş, altın da var,
Var kıyat para.
Yokkana ekmeğ evdä –
Günümüz kara.

Kär günäa demää „aaçlık” –
Varkan yımırta.
İşimiz heptän bokluk –
Yokkan dolapta.

Var bizdä yaşamakta
Çok paalı şeylär.
Ekmektän paalı hiç yok –
Hepsi bilsinnär.

ALMA

Başçada fidan
Kızarmış heptän.
Ya, sölä bana,
Kızardı nedän?

Ya, ne gözellik!
Ya, ne çok alma!
Sulandı aazım, –
Ver bana datmaa.

O fidan inneer
Büük berekettän,
Dallarnı tutêr
Dayaklar erdän.

Almayı dattım:
Nicä bir şeker!
Üstünä baktım:
Güneşçää benzeer!

Pek tatlı oldu
Almalar bu yaz!
Fidancık gözäl,
Nicä bir çamcaaz!

ERİK

Mas-maavi eriklär	Sän iyärsän erik –
Dallarda olmuşlar.	Gözlerin açılar.
Datları, nicä bal!	Şekerli eriklär
Pek tatlı olmuşlar!	Kefini kaldırar.

ÜZÜM

Nekadar gözün tutêr –	Üzümnär salkım-salkım
Bucakta baalar.	Asılı durêr.
Baaları bozmaa çıkêr	Çotuktan birär kazan...
Hepsi insannar.	İkişär dolêr.

Büükleri-küçükleri –	Üzümnär türlü-türlü
Hepsicii işleer,	Baalarda büüyer.
Berekedi toplamaa	Onnar tatlı, nicä bal!
Taa tezçä isteer.	Aazında eriyer.

Bütün güz uşacıklar
Üzümcük iyer.
Kuvetlerinä görä
Yardımcık eder.

KARPUZ

Pek gözäl bostanımız	Ga-ga-ga-ga, garga,
Var bizim, dostlar.	Konma bostana.
Çitili kaun orda	Uç burdan, ba garga, –
Çok karpuz da var.	Bän dedim sana.

O tatlı karpuzları
Bostanda sän delmä.
Burayı, bostannara,
Sän başka hiç gelmä.

Kaniçli karpuzlara
Umutlanma sän.
Bu käämil karpuzları
Görmeycän bendän.

Git burdan, kalın üzlü!
Uç burdan, hırsız!
Kendimiz biz iyecez
Kaniçli karpuz!

KARTOFİ

Başçada kartofilär
Pek gözäl oldu.
Şekerli kartofiyän
Kuyular doldu.

Pişirärdik süüş onu
Hem da fırında.
Mancalar kartofidän
Vardı kotlonda...

Çıkardık kartofiyi,
Maazaya koyduk.
Kışın biz kartofidä
Büük katık bulduk.

Soframız kartofisiz –
Karpuzsuz bostan.
Kim iyärseydi kartofî –
Herkerä adam!

SARMISAK

Eer sesläärseydin beni,
Dilseydin ahmak –
İyecän kartofiyän
Dayma sarmısak.

Paçaya da sarmısak
Pek çok koyulêr.
Sarmısaklan imeklär
Taa datlı olêr.

Kär fasüläylän da var
Nicä o gitsin.
Brakma hiç dizilerdä
Sarmısak bitsin.

Adam saa olsun deyni,
İlaçtan uzak –
Mutlak o isin läüzüm
Hergün sarmısak.

PALİ

Kuçu-kuçu, pali,
Kaçarak bana.
Ver sütçääz ma, mali,
Vereyim ona.

Erini biler o,
Şamata hiç yok.
Pek beni sever o,
Bän da onu – pek!

Ko sütçääz içsin o,
Ko büüsün hızlı.
Şindilik küçük o,
Ama akıllı.

Ne gözäl bakêr o,
Ne fasıl gezer,
Herbir lafımı o
Annamaa isteer.

Kuçu-kuçu, pali,
Kaçarak bana.
Ver sütçääz ma, mali,
Vereyim ona.

KEDİCİK

Kedicik sän, kedicik,
Ahmacık olan.
Neredä gezersin sän,
Kimsey yok soran.

Benzesin o sıçana,
Ama kaçmasın.
Kaçırdıynan elindän,
Delää bakmasın.

Babunun yumacına
Sän dokunma, brak.
Oynamaa deyni sän al
Bir bozça yaprak.

Sän oyna, oyna onunnan,
Brak sän yumacı!
Ko örsün bana bizim
Babu çorapçı!

OLAK

Baaladım duda   Dur burda uslu,
Bu inat olaa.   Uşakları süsmä!
Bän cezaladım   Eer durmasaydın,
O çakal ahmaa.   Sora bana küsmä!

KEÇİ

Buynuzlu keçi gider,
Salınêr zulum.
Atladı o başçaya –
Bän şamarladım.

BEYGİR

Beygirä pindim atlı –
O toparlandı.
Açan dereyâ girdi –
Aklımı aldı.

MORJ HEM MAYMUN

Su içindän Morj çıkmış,
Maymuna o danışmış:
– Brä da sıcak bu hava,
Buz kızgın, nicä tava.

– Bu sıcak mı, Morj-dostum?!
Suuktan bän kemik oldum.
Bu bana deyn diil oyun, –
Gücülä demiş Maymun.

ZİLLİ KUZUCUK

Zum-zum-zum kuzu   Pek gözâl sesi
Aulda atlêêr.   O zilin senin.
Pek gözâl çimen   Pek sana mayılım,
Çayırdâ otlêêr.   Kuzucuum benim!

Gününâ zum-zum   O eni zilin
Çayırdâ kaçtın.   Pekçenâ ötsün!
Bân sana bir zil   Uşaklar sana
Lafkadan aldım.   Dayma sevinsin!

* * *

Panti kışın sarınmış,
Sade burnusu kalmış.
Olmuş nicâ bir fıcı –
Diil belli önü, kıçtı...

POTMAR

Guvi-guvi! – koçınada   Sora zotkasınnan o
Potmarçık baarêr.   Aktardı suyu.
Ne istäärsä o bendän? –   Çok düşünmeyip, kazdı
Kızçaazım sorêr.   Orada kuyu.

Bân verdim ona ekmek: Kuyuya o yayıldı,
Şap-şap-şap idi.   Bulaştı heptân.
Bân döktüm ona suçaz: Üfkedän ona dedim:
Torkladıp, içti.   – Kâr domuzsun sän!

* * *

Maazaya kedi girmiş,
Süt çölmeeni devirmiş.
Sora zararçı kedi
Süpürgä koçanı imiş.

ÖRDECİKLÄR

Paraliya içindä
Beş tülü yumak.
Gününä onnar baarêr,
Gününä: vrak-vrak!

Ya, şımarma, ördecik,
Baarışı sän brak!
Ama genä oradan
İşideriz: vrak!

Pat üstünä çıktılar...
Ne buna demää,
Aaramaa başladılar
Naşey sa imää.

–Vrak-vrak-vrak! – baardı onnar, –
Acıktık çoktan!
Biz gideriz dereyâ...
Kaçınız yoldan!

* * *

Keçi başçaya atlamış,
Laanaları otlamış.
Sora sopadan onun
Ökçeleri patlamış.

HOROZ

Ko-ko-ko-ko-ko-ko!
Horozçuk yapêr.
Sora, pinip bir dala,
Seslicä öter:
Ku-ku-ri-gu-u-u!

HOROZ NİCÄ ÖTER?

Gününä küllüktä
Tauklar eşiner.
Ya gösterin hızlı,
Horoz nicä öter?

* * *

Bir kerä bir sülücäk
Kart bugaylan küsüşmüş,
Çok düşünmeyıp, sülük
Bugayı, çirkin süsmüş.

KÖPEK

Hav-hav-hav, – köpek salêr
Yabancılara.
Ama kuyruunu sallêr
Çorbacılara.

KİM SALÊR?

Mırk-mırk-mırk tavşamcıklar
Kafestä baarêr.
Ya, söläyin, uşaklar,
Kim bizdä salêr?

NİCÄ SALÊR KÖPEK?

Groh, groh, groh, – inneer domuz.
Mu-u-u-u, – baarêr inek.
Sanki nicä, uşaklar,
Salêr boz köpek?

* * *

Horoz çüümüş aula,
Sora pinmiş daula,
Başlamış onu düümää,
Eski tozları silkmää.

TAUCAK

Kıt-kıt-kıt-kıt, kıt-kı-dak! –
Taucak baarêr,
Açan bizim hollukta
Yımırta yapêr.

KİM BAARÊR?

Piliç baarêr: çiv, çiv, çiv.

Tauk: kıt-kı-dak.

Ya, söläyin, kim göldä

Çok baarêr: vrak-vrak?

NİCÄ LAFEDER İNEK?

Groh-groh-groh, – domuz inneer.

Hav, hav, hav, - salêr köpek.

Sän bilersin mi, dostum,

Nicä lafeder inek?

* * *

Petri, gii eni kürkü:

Buzaacık çalêr türkü

Geldi olacık dünkü,

O da çaldı bir türkü.

KAZLAR

Vij-vij-vij – lüzgär eser.

Sokaktan kazlar geçer.

Ga-ga-ga, - onnar baarêr,

Sora genä uslanêr.

Ama açan kırmızı

Bän gölmää giyerim, dost,

Taa ii hiç görünmeyim –

Ozaman işim pek prost.

O deli kazlar beni

Sokaktan koolêêrlar.

Çıkarıp dillerini,

Ökçemdän tutêrlar.

* * *

Saksannar çirkin düüşerlär
Kan içindä kalmışlar.
Küllüktä bir yalabık
Eski kaşık bulmuşlar.

GUGUŞ

Gu-gu, guguş,
Kafestä
Gu-gu-gu
Guurdêêr.

Gu-gu, guguş
Guguşçuu
Dayma doyrêr.
Gününä ev üstündä
Guguşlar guurdêêr,
Dolayda uşaklara
Büük şennik olêr.
Cıvırlıgalar gibi,
Göklerä çıkêr.
Küüyün üstündä onnar
Gününä uçêr.
Ba birdän gökä kalkêr
Bir gözäl guguş,
Ba erä hızlı düşer,
Sansın urulmuş.
Gu-gu, guguş,
Guguşçuk,
Ya guurda biraz.
Bän senin o sesini
Sesleycäm doymaz.

PİLİÇÇİKLÄR

Kloçka çaardı: klonk-klonk-klonk!
Yanıma toplaşın!
Bän buldum besli kurtçaaz –
Yaanıck siz dadın.

Savaşarkana yutmaa
Herkez payını,
Taa iki piliç birdän
İstedi yaanı.

İki piliççik birdän
Tuttular kurtu.
Çok vakıt dartıştılar –
Sora o – koptu.

Bu takım piliççiklär
Yaalandı kurtçaazlan,
Ama ahmacın biri
Kaldı acık aazlan.

İNEK

Bizdä var kara inek,
Annısı – çakal,
Yapaası, nicä ipek –
Pek käämil bir mal.

İnecek bizim otlêêr
Kırda bütün yaz.
Benizi onun kara,
Salt südü biyaz.

Buynuzları kısacık,
Ne gözäl kuyruk!
Var onun bir buzaacı,
Alaca butuk.

Pek severim inecii,
Buynuzlu dostu.
O verer bizä sütçääz,
Bän ona – otu.

Büük fayda o getirer,
Şükürüz ona.
Pek yaalı sütçääz verer
Her sabaa bana.

KÖRSİNEK

Körsinek gelmiş sinää:
Yardımna bana.
Pek isteerim bän imää,
Yok mu bir dana?

ÇİRKİN DÜŞ

Kurbaacık uykusunda
Çirkin düş görmüş:
Denizin ortasında
Gemiye yutmuş.

* * *

Olak örtüyä pinmiş,
Guguşa seläm vermiş...
Sora ahmacık olak
Bacadan aşaa düşmüş.

* * *

Horoza piliç gelmiş,
Da ölä ona demiş:
– Bän açan deycäm: üç, dört,
Sän aul üstündä öt.

* * *

Palicik görmüş köpää
Da demiş: „Sölä,
Neçin, Canabin-Köpek,
Bän küçük ölä?”

* * *

Kara garga, ga-ga-ga,
Karpuza yapmış damga.
Konma başka hiç erä,
Kalacan tüüsüz zerä.

* * *

Garga gargaya demiş:
– Ne ölä karaysın?
Sän gitsänä da göldä
Biraz ikanasın.

* * *

Bizim zararçı kotoy
Maazaya gecä inmiş.
Sabaası çorbacıdan
Süpürgä koçanı imiş.

* * *

Tavşama tilki gelmiş,
– Tez kurtar beni, – demiş.
Taa pinämemiş eşää,
Tilki tavşamı imiş.

* * *

Pipi kuyruunu yaymış,
Yarım sokaa kaplamış.
Pipi, kuyruunu salver,
Yımırta bana sän ver.

* * *

Bir incäbelli karımca,
Kıvradıp bıyıcaanı,
Sarfoş tırtılı tutup,
Götürmüş evä yaanı.

* * *

Tavşam gitmiş Kongaza,
İçmiş bir oka boza.
Bozadan sarfoş olmuş,
Yol üstündä uyumuş.

* * *

Çiftçiyä gitmiş karımca:
– Ne yapêrsın sän, amuca?
– Bän ekerim tenecik,
Kışa olsun ekmecek.

* * *

Aulda baarêr inek:
Konmuş sırtına sinek.
Sän uslan, Çakal inek,
İmeycek seni sinek.

* * *

Koç teklif etmiş koça:
– Gel tanışalım.
– Pek istäärseydin, – demiş, –
Ha, uruşalım.

* * *

Kalkınmış bütün sokak:
Delirmiş bizim olak.
Başçaya ahmak girmiş,
Yakıcı biber imiş.

TIRTIL

Tır-tır-tırtlı,
Tırtılcık,
Ne iyersin?
– Yapracık.
Yapraklar eşil, tatlı,
Nicä bir emiş...
Bu vakıt saçak kuşu
Tırtılı imiş.

SAKAT SIÇAN

Var bizdä sakat sıçan,   Bän yaptım ona makak –
Kediciktän pek korkan.   Pek şaştı buna sokak.
Kulacın onun kertik,   Bir putövkacık aldım,
İki bacacın bertik.   Kurorda şu yolladım.

BALIK

Büük balık küçükleri   – Sän, balık, tabeetindän
Denizdä yudarmış.   Tezçenä vazgeç!
Hepsini dolaylarda   Önünä onun çıkıp,
Korkuda tutarmış.   Korkutmuş engeç.

DERMENDÄ

Bir karımcaylan böcek   Çuvalı, alıp, döker
Dermenä gitmiş.   Sepedä böcek.
Şindi uncaaz üünecek, –   Akımı dermenciyä
O böcää demiş.   Heylän ödeyceğ?

KELEBEK

Kon, kon, kelebek,
Ver bana ekmek,
Uşaklara saalık,
Balıkçıya – balık,
Çiftçiyä – yaamur,
Karıya – hamur,
Gençlerä – kolaç,
Hastaya – ilaç...
Kon, kon, kelebek...

LELEK

Lelek, lelek, gel bizä,
Kon bizim örtümüzä,
Yuvanı yap burada,
Birlik olsun dolayda.

Leleciklär isinnär,
Şükür bizä etsinnär,
Bütün yaz bizä onnar
Sevinmäk getirsinnär.

Lelek, lelek, gel bizä,
Kon bizim önümüzä,
Hiç ürkünmä sän bizdän,
Al kurbaa elimizdän.

Yavrucukların büüsün,
Saalicakları olsun.
Buradan, gidip onnar,
Geeri yolları bulsun.

Onnarı biz bekleycez,
Biz onnarlan oynaycez:
Onnar havada uçsun,
Biz da erdä atlaycez.

GÖCENCİK

Bir çukurun boyunda
Çocuk oynêr.
Korayların içindä
Göcencik bulêr.

Elinä alıp onu,
O birdän görer:
Gözleri taa yumulu,
Ürecii düüler...

Benizi onun tekir,
Yapaası – yımşak,
Nicä düülmüş kenevir,
Nicä bir uşak.

Usulcuunnan göcencii
Çocuk koyêr,
Neredän aldı onu.
Sora da brakêr.

O akılca düşüner:
– Göcenciim, yaşa!
Ko senin umutların
Çıksınnar başa!

HIRSIZ KIRPI

Anaç kirpi hırsızlaa
Kirpicikleri almış.
Onnarı başçalarda
Almacıklan doyurmuş.

Kirpiciklär – göz-kulak
İki tarafta durêr.
Aalemin başçasından
Bakası alma çalêr.

Aacın altında kirpi
Almacıkları toplêêr:
Yuvarlanıp, onnarı
Tikennerinä saplêêr.

Yavrular da ardına
Taa birârcik tukurlêêr.
Maazada anaları
Alma turşusu kurêr.

GARGA

Garr-ga, garr-ga,
Garr-ga-cık,
Nereyi uçêrsın?
Neçin sän
Büük aaçlara
Herkerä konêrsın?

Garr-ga, garr-ga,
Gel bizä,
Kon bizim önümüzä.
Sän oyna
Bizimnän,
Hem da herbirinnän.

Garr-ga, garr-ga,
Uç bizä,
Gaganı göster,
O kara
Kanadından
Bir tüücüz sän ver.

ZARARCI

Kedicik çökmüş, durêr,
Yumacıklan top oynêêr.
Eer yaparsan zararlık,
İyecän bir şamarlık.

İLKİN SENİ BULACAM

Göcencik baarêr: mırk-mırk.
Bân sayêrım: otuz, kırk...
Tâ giderim aaramaa,
Etiştir tez saklanmaa.

Bir, – dedim, iki, – dedim,
Eter sizi bekledim.
Kim saklanmadı – adam!
İlkin onu bulacam.

PIRÄ

Varmış bir pirä,	Git burdan, pirä,
Pek fena pirä.	Brak bizi raata,
Dişleri onun keskin,	Hiç kaldırma burada
Nicä testerä.	Sân büük şamata.

Vay, vay, vay, – daladı	Sora o üzsüz
Hayırsız pirä.	Çalmış: lä-lä-lä.
Dişleri onun keskin,	Adamın paçasına
Nicä testerä.	Saklanmış birdän.

Yorgandan erä	Pireyi tuttum,
Atlamış pirä,	Koşacam onu.
Başaşaa aktarılmış	Hızlıca getir, dostum,
Onsekiz kerä.	Eni faytonu.

SABAA

Bän severim çüidä
Çinsabaalen gezmää,
Paçalar suvalı
Otları çüinemää.

Tä göklär biyazêêr,
Pek hızlı sararêr...
Gözünün önündä
Gül gibi kızarêr...

Göreyim bän severim,
Nicä kır diriler,
Nicä kap-karannık
Aydınniklan diişer.

Günduusu, tutuşup,
Büük yalınnan yanêr.
Yalının dilleri
Göklerä taa çıkêr.

Sesleyim bän isteerim
İlk horoz sesini,
Göreyim Bucakta
İlk tavşam izini...

Tä güneş bayırın
Ardından görüner,
Kaşların altundan
Bizlerä gülümseer.

Göreyim lüzgerin
Boyunu-postunu...
Hem isteerim bilmää
Bän onun yolunu.

Karşılêêr güneşi
Sevinmäklär dünnä:
Kuşcaazlar – göklerde,
İnsannar da – erdä.

Pek severim, dostlar,
Çalsınnar çobannar,
Bucaamda her sabaa
Şen aarsın al dannar.

Ko olsun dünnedä
Herzaman güneşçik!
Cenklerin erinä –
Hiçbitmäz bir şennik!

SEVERİM HERBİR ZAMANI

İlkyaz – pek yalpak zaman!
İlkyaz – dirilmäk!
İlkyazın tabiata
Büük sevda gelmäk

Ne var taa gözäl yazdan?!
Dolaylar öter!
Uşaklar bu zamanı
Taa kıştan bekleer.

Güzdän taa käämil zaman
Yoktur Bucakta!
Hepsicii sansın yaşêêr
Büük meyvalıkta.

Kış gibi uygun zaman
Bilmeerim, dostlar!
Kaar kundaannan sarılı
Yorulmuş kırlar.

Severim herbir zamanı!
Herbiri – gözâl!
Salt hoşluk, sevinmelik
Getirsin onnar.

İLK YAZ BUCAKTA

Günnär gün-gündän uzêêr,
Yısınêr toprak.
Dallarda peydalanêr
İlk eşil yaprak.

Sıyırcıklar aaçlarda
Çırtmasız çalêr.
Kuzular hem olaklar
Zum-zum-zum oynêêr.

Çayırlar eşil – kadfä,
Fidannar – çiçek.
Payacannar yalabêêr,
Nicä bir ipek.

Karannıktan karannaadan
Kırda insannar.
Traktorlar kırdä uuldêêr,
Nicä kuannar.

Küü içindä uşaklar
Gününä kaçar.
Pek gözâldir Bucakta
İlkyazın, dostlar!

NE GÖZÄL YAZ BUCAKTA!

Ne gözäl yaz Bucakta! – Başçalar meyva dolu.
Çiçekli dolay. Pek çok eşillik...
Uşaklar göl boyunda Yaz bizim uşaklara –
Olmuşlar alay. Büük sevinmelik!

Orada onnar oynêêr, Yazın top oynêêr onnar,
Yıkanêr suda. Çok işlär görer.
Sora biraz kaçınêr Güzün genä şoparlar
Göl kenarında. Şkolaya gider.

YOLLAR

Bizi yol götürer O uçsuz kırlarda
Uzacık erlerä. Taa ilin solumaa.
Onnardan biz döneriz Gözellii sän gördüynän,
Ana evinä. İsteersin çalmaa.

Bän severim yolu Pek severim seni,
Kırlara götürän, Kudretli Vatanım!
Neredä boodaylar Bän sendän uzaktaykan –
Sallanêr lüzgerdän. Er bulamêêr canım.

Bän hazırım evä
Kaçarak kâr dönmeä.
Bucaktan uzacık
Bireri gitmemä!

AYAZ

Gecä geçerim sokaktan – Evlerdä yanêr kömür:
Gırçlêêr adımnarım. Lüzgâr – poyrazdan.
İnsan pek hızlı gezer, Kimsey bölä havada
Nicä yıldırım. Çıkmêêr auldan.

Sırçalar çiçeklenmiş, Bu gecä ölä ayaz:
Herersi – biyaz. Gözlerdän – yıldız.
Tellerä boncukları Yakayı bän kaldırdım,
Kış asmış, ayaz. Nicä bir hırsız.

Bän, girärkän içeri,
Uruldum bir sopaya.
Nicä paalı dostuma,
Sarmaştım bän sobaya.

KIŞ YAZILARI

Çoktan kış geldi bizä, – Pek islää, ani bilmää
Sertleşti hava. Havezin gelmiş.
Dolaylar biyazıdı, Ozaman seslä, uşaaam,
Kaar pekçä kaba... O ona demiş:

Kışın, bir pazar günü, Kışın kaarın üstündä,
Nicä çok sıra, Nicä tefterdä,
Dädu hem unukası Brakêr kuşlar yazılı
Çıkmışlar kıra. Naşey sa erdä.

Kaarın üstündä uşak Yabannar da hep ölä
Çok izlär görer Becerer yazmaa.
Hem da kim orda gezmiş, Onu, nicä kiyadı,
Üürenmää isteer. Bil sän okumaa.

Tä burdan tilki geçmiş,
Oradan – tavşam.
Canavar burda imiş –
Herersi salt kan.

Gargalar bu meydanda
Yapmışlar topluş.
Näändan annadım bunu?
Bu sizä soruş.

Pek islää gelmäzkän zor
Kış yazıları.
Sän da, kardaşım, üüren
Bu nişannarı!

İLERKİ KIŞLAR

Bän tutêrim aklımda,
Nicä ileri
Her kışım sarardılar
Kürtünnär eri.

Ba erdän alıp kaarı
Göklerä daadêr,
Ba, deli adam gibi,
Aula toplêêr.

Kış olardı pek derin,
Ayazlar – çetin.
Auldan dönüncä sän
Kaybeler izin.

Olmasın işin borannan,
Korusun allaa!
Yoksaydı hazır damda
Biraz yakacaan.

Saugun, cadı gibi,
Bacada ulêêr.
Razgelän yolcuları
Kär erä yıkêr.

Pek çirkin, açan gidersin
Sän ona karşı.
Brakmêêr ileri gidäsin,
Kär uuldêêr başın.

Ama şindiki kışlar
Annamadaan geçer.
Sade ruba taa sıcak
Uşaklar giyer.

KIŞ GECESİ

Ay bakêr göktän erä,
Yıldızlar çakêr.
Buzlan örtünmüş derä,
Ama su akêr.

Kurt-kuşlar da dinnener,
Dinnener aaçlar.
Sade yabanı ulêêr –
Ters kalkêr saçlar.

Çayırlar hem bayırlar
Kaarlan örtünmüş.
Şindi hepsicii onnar
Sarp görerlär düş.

Dinnener bütün dünnä,
Dinnener Bucak.
Neçin ki uykusunda
Bän aldım kucak.

İnsannar da dinnener
Zor zaametindän.
Zerä çok işlär geçti
Bu güzün eldän.

Ay bakêr göktän erä,
Yıldızlar çakêr.
Hem o derenin suyu
Durmadaan akêr.

SIYIRCIKLAR GELDİLÄR

Kalkın, çıkın, uşaklar, –
Sıyircıklar geldilär!
Kanatlarında onnar
İlkyazı getirdilär.

Ya sän as o evceezi
Aacın üüsek dalına.
Da onnar sevinmektän
Sıklık çalsınnar sana.

Seslän herersi dolu.
Çorbacı çaardı oolu:
Karşıla sän kuşları,
Bizim paalı dostları.

Ödeksiz çalgıcılar
Hergün seni şennetsin,
Da ondan senin ürään
Kär çiçek gibi açsın.

Sokaklarda bir haber:
Sıyircıklar geldilär!
Kanatlarında onnar
İlkyazı getirdilär.

SAA OL, İLK YAZ!

İlkyaz! İlkyaz dışarda! Kırılarda, tolokada
İlkyaz günneri! Eşerer çimen.
Yısdêr yalpak güneş Piliççiklän ördecik –
Hergün bizleri. Bir eski çiten.

Kara gargalar baarêr, Uşaklar sokaklarda
Kär, nicä sarfoş. Doymêêrlar kaçmaa.
Sıyırçıklar aaçlarda – Diil läázım oyunnarı
Bir da dal yok boş. Onnardan almaa.

Ev üstündä yıkanêr
Bizim boz kedi.
Saa ol, ilkyaz sevgilim,
Ani sän geldin!

BÜÜK KISMET

Pek bekleerim bän yazı, Tarlada yaamur yaasin,
Çünkü diilim da nazlı. Teknelär hamur dolsun.
Havalar olsun güneş, Büüsün kırdä bereket,
Gecä yakılsın ateş... Evlerdä olsun ekmek.

Kırılarda kuşlar çalsın, Üzüm baada kararsın,
Maavi gök açık olsun. Fıçılar şarap dolsun.
Milletlär dünnemizdä Çayırda büüsün otçaaz.
Usluluk, raatlık bulsun. Aullar dolsun kuşcaaz.

İneklär sürülensin,
Koyunnar saalma gelsin.
Kuzular gevrek sesinnän
Üreemi şennendirsın.

Açan tarlada yaamur,
Hem teknä dolu hamur...
Açan aulda hayvan,
Hotullar dolu kuan...

Açan içerdä saalık,
Dünnedä var usluluk,
Sergendä taazä pesmet –
Taa büyük diil läözım kismet!

ENİ YILLAN!

Eni yıllan sizi
Ürektän bän kutlêırım!
Olsun saalınız
Allaha yalvarêırım.

Yaşasın dostlukta!
Olsunnar çorbacı!
Arada birkerä
Olmasın laf acı.

Versin sizä pek çok
Şennik hem kismet!
Büüsün hem olsun
Kırlarda bereket!

Ko Eni yıl, dostlar,
Getirsın zenginnik!
Arada yaşasın
Usluluk hem birlik!

Ko gelän yıllarda
İnsannar uslansın.
Yıl yıldan devletlär
Silähtan atılsın.

Eni yıllan, dostlar,
Sizi bän kutlêırım!
Olsun saalınız
Allaha yalvarêırım!

RENKLİ GÜZ

Kırlara, başçalara
Geldi renkli güz.
Yapraklar dayandılar
Suuklan üz-bä-üz.

Tutunêrlar otlardan,
Battırıp tırnak.
Kalmış anadan duuma
Yapraksız kavak.

Sararmaa başladılar,
Kızarmaa suuktan.
Taa çoyu kafasızlar
Atılêr aaçtan.

Zerdeli da çır-çıplak
Dayanmış evä.
Süüt acı kalmış torlak
Kambur, kâr devä.

Onnarı lüzgär, alıp,
Kuytuya aydêr.
Sade en girginneri
Erindä kalêr.

Sade er gözäl, renkli,
Nicä bir kilim!
Hadi, çıkın gözellii
Tez siiredelim!

NE GÖZÄL!

Daa heptän siireklendi:
Herersi yaprak.
Er kilim gibi oldu:
Ne gözäl! Ya bak!

Turnalar bitki sesi
Göklerdän verer.
Daaların boyaları
Gözündä solêr.

Yapraklar lüzgerciktä
Dayma fişirdêr.
Bulutlar, sürü olup,
Poyrazdan kaçêr.

Aaçları kâr çırçıplak
Güz birdän braktı.
Onnarın giisilerni
Dolaya daattı.

Alçaklar hızlı doldu
Çok renkli yaprak.
Er kilim gibi oldu:
Ne güzäl! Ya bak!

BULUTLARI KURTARIN

Duruk gölün suyunda
Yıkanarmışlar kazlar.
Hep bu suda o vakıt
Dinnenärmiş bulutlar.

Kazlar neçinsa sanmış,
Ani bulutlar buulmuş:
Çeketmiş baarmaa onnar,
Kurt-kuşlar toplansınnar:
Gelin! Gelin! Tez çıkarın!
Bulutçukları kurtarın!

Hızlı ördeklär gelmiş,
Horozlar etiştirmiş...
Dalmış suya on kurbaa,
Ellerindä büyük bir aa.

Bulutlar artık aada.
Kurtuluş – kurbaalarda.
Hepsicii baktı gökâ –
Bulutlar – erlerindä.

HALKIN RUHU

*Ko bilsin çimen, böcek..
Bän onu koruyacam,
Neçinki bu dünmedä
Bän kaavi, ruhlu adam!*

GAGAUZUN EVELKİ YAŞAMASI

Çok kerä bana gençlär
Bir soruş koyardı:
Nasıl evelki zaman
Halkımız yaşaardı?

Ee, sesläyin, çocuklar, –
Onnara bän deerim. –
Ya oturunuz gözäl,
Tä bän çekederim:

Biläsiniz, gençlär:
Evel!är bindän biri toktu,
Divan, kompyuter, telefon
Hem çok türlü şeylär yoktu.

Uşaklar patta yatardı,
Malay iyip yavan,
Baş altına koyulardı
Bir çuval saman.

Asırdan döşekleriydi,
Zavalı olan.
Erlerä o döşedärdi
Hep çürük saman.

Kuzular hem olaklar
Patın altındaydı.
İlkyazın piliççiklär
Soba üstündäydi.

Bu takım yıldan yıla
Gagauz yaşaardı.
Yırtık çarıklan yortuda
Kliseyä gidärdi.

Poponeñlän o gecä
İşini yapardı.
Alçacık tavannardan
Kamburu çıkardı.

Kurakta topracını
Terlän o yıslaardı.
Tarlasını toludan
Çullan koruyardı.

Okutmaa bir kiyadı
Popaza gidärdi.
Şkolanın kapularını
Sizleri bilmääzdi.

Yoktu dinnenmää vakıt,
Yazı-kıışı işläardı:
Çocuklar – aullarda,
Kızçaazlar – didärdi.

Çok vakıt benim halkım
Zorlukta yaşaardı.
Salt halkın masallarını
Aklında tutardı.

O bilärdi: gelecek
Taa ii vakıtlar!
Karannıktan çıkacak
Bizim gagauzlar!

ÇAKİR – BUCAK YILDIZI

Çakir – bizim Mefodiy!
Çakir – bizim Kiril!
Gagauzlara yazı
O verdi – sän bil!

O literaturaya
Gösterdi yolu.
Şindi ardına gidän –
Yol üstü dolu.

Çakir – Bucak yıldızı!
O – Bir Ay-boba.
O bilärdi: gelecek
Halkıma sabaa!

Biz seni unutmayceez,
Ay-boba Çakir!
Herkerä sana, boba,
Soracez fikir.

Çakir – Bucak yıldızı!
O – Bir Ay-boba.
O bilärdi: gelecek
Halkıma sabaa!

DURGUN, YOLCU!

Sän yolcuysan, geçärsän seftä,
Beşalma küüyündän, kafadar, –
Alatlama, durgun burada,
Bul çiçek ta yollan mezarlaa.

Orada bulunêr bir adam,
Mezarı görüner uzaktan.
O mezar tanınêr çiçektän,
Bulacan sän onu izlerdän.

O mezar insansız hiç kalmaz,
Çiçeklär hiç senmäz orada,
Bän sana annadırım biraz,
Kim yatêr o paalı mezarda.

Allahım, ayırdın halkımdan
En paalı, en çirkin bir kurban.
Taa ii alaydın beni ozaman...
Da kalaydı diri Kara Çoban.

Ölmedi o, şindiyädän yaşêêr
Küçüräk hem kurgaf bir adam.
Sokaktan şindiyädän geçer,
Kär çöker o aarca çuvaldan.

Küçüünü hem büünü o sayêr,
Hepsinä o kalpak çıkarêr.
Şindiyädän, gezip evlerdä,
Muzeydä sergiyi hazırlêêr.

Pek sevärdi kendi halkını,
Pek üünärdi, ki o gagauz.
O bilärdi: onun dedesi –
Çalışkan hem girgin hak oguz.

Ama naşey yapmaa? Allahım,
Kaldırdın sän onu göklerä...
Oradan sıkçana o yollêêr
Yaratmak şafkını gençlerä.

O öldü, o gitti, geçindi...
Vakıtsız, kimseyä hiç sormaz...
Onun o paalı işlerni
Gagauz birzaman unutmaz.

Beşalma küüyündän sän geçärsän,
Hiç unutmama benim lafımı:
Bir çiçek şairä götüräsin
Hem iildäsin kendi kafanı.

SENİ UNUTMAYCEZ, DOSTUM

Gavril Gaydarcıya

Bela... Bela geldi başımıza...
Kara haber urdu kafamıza...
İnanmêırım, hic yok nicä olsun,
Ani Gaydarcı Gavril ölsün...

Ama aslı... Bu diil yalan,
Uluyêr cannarımız, nicä yaban...
Neçin, Allahım, bunu yaptın,
Dostumuzu bizdän aldın?

Herersi dolu haydut, öldürücü...
Onnar läözüm olsunnar yolcu.
Ama Gavril – pek üürenmiş adam.
En iisi gitti gagauzlardan.

Aala Moldovaylan Bucak
Gaydarcı gider bizdän uzak.
Topracın senin ilin olsun...
Seni unutmaycez, dostum.

YA KALK TA BAK

Kim halkımıza deyni metin –
Gagauzun lafi çetin.
Dostum Gavril, ya kalk ta bak:
Adında lişey açtı Bucak.

Sevin gençlärlän barabar,
Yaşa üzlärlän yıl.
Herkez, çıkan bu lişeydän,
Olsun sana mayıl.

ŞİİRLERİM Mİ NEDÂN?

Şiirlerim benim göktän,
İri, şafklı yıldızdan,
Serin, taazä lüzgerdän,
Sızıntı sucaazından.

Şiirlerim benim göldän,
Açık, sıcak güneştän,
Küçük uşak sesindän
Hem Bucaan güzelliindän.

Şiirlerim benim güldän,
Kokulu zümbüllerdän,
Gökün renkli kuşaandan,
Ongun tarla başaandan.

Şiirlerim benim sudan,
Taazä sabaa soluundan,
Çırtmalılı çobannardan,
Gagauz oyunundan.

Şiirlerim benim ottan,
Kuzulu çayırardan,
Meyvalılı başçalardan,
Tozlu Bucak yolundan.

Şiirimä girdi, dostum,
Sabaa Bucak dannarı,
Halkımın levent, batal,
Çalışkan insannarı.

ENİ YILLAN, BUCAKI!

Karagöz Bucacım,
Sän benim ocacım,
Sän benim anacım,
Hem benim sevdacım.

Sevgili Bucacım,
Bän söleerim sana:
Açan sän uzakta –
Yaşamak yok bana.

Ne raatlık, ne uyku –
Görmeyincä seni.
Buluştuynan, inan:
İlk – öperim eri.

Bän açan Bucakta –
Kär olêrim kaavi.
Ko olsun, sevgilim,
Göklerin hep maavi.

Kalanı da seni,
Nicä bän, sevsinnär,
Hem olursa läüzüm –
Canını versinnär.

Bän çalêrim türkü
Büün sana salt deyni.
Karagöz Vatanım,
Eni yıllan seni!

OYNASIN GAGAUZLAR!

Benim işçi, girgin halkım,
Kimä seni benzedeyim?
Seni, paalı kardaşımı,
Olur mu bän unudayım?

Hazırım bän olmaa ekin,
Tatlı meyva başçalarda...
Günün gelirseydi çirkin –
Kalä olurum sınırda!

Kara gözlü Bucaam benim,
Durêrsın sän, nicä Oglan.
Çayırlarda gözäl sesinnän
Çalêrsın: «...ne gözäl olan».

Olurum bän bir büük bulut,
Yaamur yaayarım kurakta...
Sade sän ver bana umut –
Gölgä olurum sıcakta.

Gaytan kaşlı benim Bucaam,
Sölä bän naşey yapayım?
Senin yorgun işçilernä
Serin çeşmä mi olayım?

Olurum bän eşil çimen
Senin gözäl sürülernä.
Olurum kâr kırdä göcen,
Düşürüm çii çiçeklernä...

Olurum bän kâr bir çırtma,
Çalsın kadınca çobannar.
Da, işidip gözäl ava,
Oynasın gagauzlar!

BUCAK VALSI

Uzakta, Bucakta
Yaşêêr sevdacım bir küüdä.
Diil çoktan Komratta
Yärimi bän gördüydüm seftä.

Nereyi sän daldın?
Kâr raatsız o gündän bän kaldım.
Ne da bän yapmasam
Hep durêrsın benim aklımda.

Ne gözälsin, canım,
Kaynadı kâr kanım,
Açan siiredärkän,
Sana bän bakarkan,
Seni önümdän kaybettim.

Hep aarêêrım seni,
Kaybettim izini,
Ama inanêrım,
Umut hep tutêrım...
Seni bulacam, sevgilim.

Küüerdä gezecäm,
Bir da ev girmedik brakmaycam.
Sokakta yatacam,
Ama mutlak seni bulacam.

Bildirerim, Bucaam;
Sän saadiç olacan.
Onu bän bularsam,
Bana yardımnaarsan,
Seninnän bir vals oynaycam.

DANIŞIM ERLİLERÄ

Şindiki vakıtlarda
Pek zor oldu yaşamak.
İnsan pek fena oldu,
Dünnä hayırsız doldu.

Kär korkunç sokaa çıkmaa,
Yalnız uşaanı brakmaa...
Sölemää taman eri:
Çoyun kannı elleri.

Yalınını yanêr cenklär,
Kaybeler bizim gençlär.
Kardaş kardaşa karşı...
Uçsuzluun hiç yok başı.

Sınırlar, gür daa gibi,
Kalktılar aramızda.
Ne demää buna, dostum? –
Yok akıl kafamızda.

Ya, uzat ellerini
Çeh, kirgiz hem ermeni,
Grek, ukrain, belorus,
Moldovan, bulgar hem rus,

Fin, çuvaş hem da frantuz,
İtalyan hem gagauz,
Nemtä, türk, karakalpak...
İnsannar – kim diil ahmak.

Yapalım bir büük alay, –
İşimiz gidär kolay.
Hepsimiz dostlaşalım,
Nicä kardaş olalım.

Düzelim eni aylä,
Olsun çiçekli maalä,
Arada musaafirlik,
Tatlı dil hem da birlik.

Bir teklif erlilerä:
Olunuz insan! Zerä
Dünnä bizdä biricik –
Yaşamaa läözım gecik.

Dünneyi, nicä uşaa,
Biz läözım koruyalım;
Duşmana karşı çetin,
Nicä kalä duralım!

NEYİ BEKLEERİZ, DOSTLARIM?

Ya çık, ya çık, dostum, da bak:
İşsiz insan – dolu sokak.
Gözlärlän hepsicii – hant-hant,
Sansın biri atmış desant.

Kiyat, çorap, sıcak ekmek,
Terlik, banan, kırık elek,
Alma, zeytin, eşil suan,
Läözımsa – var çürük saman.

Aarêrlar iş, satêrlar mal...
İnsan oldu haliz hamal:
Biri – çuval ensesindä,
Biri – boşça tepesindä...

Buna mı biz alatladık?
Buna mı şimdi biz kaldık?
Sorêriz biz prezidentä,
Sorêriz hem da diil seftä,

Satêrlar hepsini, dostum,
Gördüynän ilk sefer – korktum,
Küflü enser, yırtık fıstan,
Altın küpä, biyaz sıçan,

İnsan kaldı heptän torlak,
Susêr, sansın oldu ahmak.
Neyi bekleeriz, dostlarım?
Çoktan läözım uyanalım!

BRAK GİTSİN

Dostun aldattısaydı, Brak onu gitsin. Aara sän ölesini – Dooruluu sevsin.	Olsun onun esabı, Çalışkan olsun, Adadıynan o bişey, – Lafında dursun.

Yalancı dostta beklämä Utanmak olsun, Eni dost sän ayırarkan, Bak ayık olsun.	Varkana senin zorun – Kendisi gelsin, Herbir iştä tanımak, Ölçüyü bilsin.

Haliz dost läüzim seni
Ürektän sevsin.
Eer bunu duymasa o,
Brak onu gitsin.

SİMPOZİUM

Simpozium bizi çaarêr: Hızlı, dostlar, oturun. Hem bu simpoziumda büün Çok problemnär kaldırım.	Toplandılar, kardaş gibi, Türklär: çuvaş, kumık... Gagauzlar da sırada – Tatarlan yannaşık.

Konuşun oguzlar için, Bilsin bütün dünnä, Ani bizim aylemizä Geldi eni günnär.	İlerlesin ko soylarım Yıldan yıla, dostum. Ortalıkta kaavi dostluk, Çetin birlik olsun.

„KARDAŞLIK”

Bu adın çekiler kardaştan. Sän ayda bölecä, „Kardaşlık”,
Yaşaman çekeder K. Sırfıtan. Halkımı uyandır uykudan:
Sade on yıl geçti duumandan, Tutsunnar dilini çetincä
– Sükür! – deerim sana insandan. Hem aydın olsunnar akıldan.

Bän bilerim, paalı „Kardaşlık”, Adetlär unutulmasın hiç,
Şindi yok çekişmää hiç vakıt. Sıralar yaşasın binnän yıl...
Tutundun insanı toplamaa, Eer bunu tamannaarsan, „Kardaş”,
Halkımı kayıptan kurtarmaa. Halkıma sän olarsın mayıl.

Pek gözäl neetlerin, „Kardaşlık”, Çalış hem yaşa, „Kardaşlık”,
Hem vakıtları iştän tutundun. Ol batal hem girgin yıl yıldan!
Bir kısa vakıdın içindä Bän duva edecäm Allaha
İnsana yolunu sän buldun. Korusun halkımı hatadan.

HRİSTOS DİRİLDİ

Stavrozda o durdu gerili,
Enserli, kakılı çetindän.
Çok acı, zeetlenmäk o çekti –
Kan damnaardı onun tenindän.

Pek çekti, dayandı da öldü...
Duşmannar mezara tez gömdü.
Büük taşlar üstünä koydular,
Ondan sora raatlık buldular.

Tä avşam. Dozdolay karannık...
Bekçilär işinä çıktılar.
Ama bir da... olêr aydınnık...
O taşlar havaya uçtular.

Hristos dirildi ölüdän,
Dünneyä o çıktı mezardan.
Hristos dirildi! Hakına dirildi!
Bunu sän unutma insan!

Hristos dirildi, uşaklar!
O aydın bir yolcaaz gösterer.
Eer saparsan ondan tarafa,
Günahtan o bizi koruyêr.

Hristos dirildi, analar!
Ki olsun kızçaazlar kısmetli!
Hakına dirildi, bobalar!
Ki olsun çocuklar kıymetli!

Hristos dirildi, uşaklar!
O bizdän birzaman atılmaz.
Hakına dirildi, hakına!
Hristosu insannar unutmaz!

PASKELLÄ

Hepsicii donaklı
Hem üklü sepetlär
Paskayı okutmaa
Kliseyâ gittilär.

Malimiz da gitti
İnsannarlan bilä.
Biz onu bekleycez –
Dönür mali tezdä.

Tokatçık açıldı –
Bir da mali geldi,
Boyalı yımırta
Hem da paska verdi.

Bu gündä, uşaklar,
Tä Hristos dirildi.
Düşünüp azıcık:
Büük yortu bu, – dedi.

Çok renkli hem gözäl
Yımırta var bizdä.
Bän tutêrim aşaa, –
Yukardan sän kezlä.

Kimin saa elindä
Yımırta kalacak,
Tä onun saabisi
Pelivan olacak.

Kim isteer, çocuklar,
Yımırta saa kalsın, –
Sıkçana stavrozu
Hem mitani yapsın.

KIRMIZI YIMIRTA

Sepetlär büün dolu
Boyalı yımırta.
Bän bunu bekledim
Pek çok gün hem afta.

Büün benim elimdä
Kırmızı yımırta.
Pek çoktan annadım:
Kurtuluş – Allahta.

Çok duva allaha
Hem mitani yaptım,
Büük afta horucu
Hem da trimur tuttum.

Hadi şindi, dostum,
Yımırta oynaylın
Hem da taa bir kerä
Hristosu analım.

– Hristos dirildi!
– Hakına dirildi!
Bu yortu bizlerä
Allahtan verildi.

DÜŞÜNMEKLÄR

Yaşêêrız biz heptän yanniş,
Kayet siirek hatır yapêrız.
Ama sölä, benim dostum,
Neyä biz vakıdı harcêêrız?

Vakit geçer aaramakta:
İmää, içmää, giinmää aarêêrız.
Ama Allaa işlerindän
Seninnän çok geeri kalêrız.

Katı, ünük... – onnar doymaz.
Canı lâázım kurtaralım.
Hristos bizä sınırladı
Ondan örnek biz alalım.

Bizi da stavroza gersin
Duşman. Buna dayanacez.
Salt ozaman, benim dostum,
Günahlardan paklanacez.

Zengin olmaa – bu pek islää:
Sucuk, şarap, maşına var...
Salt cennetä deyni yollar
Kalır bizä, dostum, pek dar.

Çalış yapmaa bu dünnedä
İilik, hatır insannara.
Cendem kapularna geldiynän,
Kurtarmaycek seni para.

İiliklerin çekärsä aar –
Buna, dostum, pekça sevin:
Dünnä bitincä olacek
Güllü başça senin evin.

PEK GÖZÄL

Diil gözäl, çocuklar,
Kızçaazlarlan düüşmää,
Lääzımnı, lääzımsız
Kendini göstermää.

Diil gözäl yaptını
Büüklerdän saklamaa.
Anayı, bobayı,
Aalemi aldatmaa.

Diil gözäl oturmaa,
Başkası işleyärkän,
Hem durmaa küsülü
Kalanı şennenärkän.

Diil gözäl büüklerä
Acı laf sölemää,
Onnardan ileri,
Oturup ta, imää.

Diil gözäl sokakta
Çekişmää, baarışmaa,
Adamı lääzımsız
İşindän ayırmaa.

Pek gözäl, dostlarım,
Sizlerä dolayda
Herkerä desinnär:
„Pek käämil uşaklar!”

ÇOKOLAT

Çokolat severim bän,
Çokolat, dostum.
Çokolat imesindän
Büük çocuk oldum.

Çokolat uşakların
Gözündä uçêr.
Çokolat iyän uşak
Taa hızlı kaçêr.

Çokolat kuvet verer,
Kefî kaldırêr.
Kim iyer çok çokolat,
Dev gibi olêr.

Çokolat idim,
Pek hızlı büüdüm.
Dün delikannı çocuu
Güreştä urdum.

Çokolat pekça tatlı,
Sarılı gözäl.
Sevinmâk için, dostum,
Verilmâ bizä.

ÖMÜRÜ KULLAN

Ömürü küllan, dostum,
Gitmä ardına.
Hiç beklämä belalar
Gelsinnär sana.

Ömürdä ölmää deyni
Alatlama, dost.
Aalemi sesläärseydin,
İşlerin pek prost.

Sän yaşa ölä, dostum,
Ki biläsin sän,
Ne ömür hazırlanêr,
Ne isteer sendän...

İşlesin kendi kafan,
Ölç edi kerä...
İşi ilkin sän düşün,
Sora geç zerä.

Ömürü kullan kendin,
Gitmä ardına.
Kısmet ozaman yolu
Tez bulur sana.

DAUL

Bän yıllarlan damda,
Tavanda hep durdum.
Pek isteerim düüsün
Beni kim sä, dostum.

SOLUK TOPU

Kendini pek şişirärdi
Bir soluk topu.
Küflü enserä diidiynän
O birdän koptu.

DOMUZÇUK

Üzümä söläärdiniz:
– Pek ii domuzçuk
Taa islää büüyämedim –
Yaptımız sucuk.

PİLİ

Pili-pili-pili,	Ama açan şindi,
Piliççim benim! –	Bän biraz büüdüm,
Yısıdıp soluunnan,	Sän o gözäl pilini
Çok kerä dedin.	Hızlıca idin.

KEMENÇÄ

– Gızı, gızı, kemençä,
Näända yattın bu gecä?
– Horozun aulunda,
Kümesin tavanında.
Sakladı beni horoz,
Ki çalaarmışım pek prost.
Ama bän ondan kaçtım,
Çalgısız onu braktım.

ÖMÜR

Yaşamamız –
Küçük tutam.
Geçti sabaa...
Artık avşam.

Ama körlük
Yaptıysan çok,
Raatlık, dostum,
Sana hiç yok.

Saçlar biyaz...
Gecä çöker...
Tokatçıkta
Ölüm bekleer.

Para, altın...
Orda geçmüz.
Bir kart şeytan
Sendän inmüz.

Yaptıysan sän
Erdä iilik,
Evin olur
Bir çiçeklik.

Kaynaarsın sän
İslää pişincä,
Şeytan sendän
Sabun yapınca.

CUVAP TUTMAK

Herbiri läözım erdä
Kär cuvap tutsun,
Allahın hem zakonun
Önündä dursun.

İnsanın arasında
Çok türlü adam:
Biriciin eli emdä,
Öbürü – çoban.

Annatsın, nicä yaşêr,
Neredä işleer...
Dooru läözım sölesin,
Ne o düşüner...

Birisi – pekçä tamah,
Öbürü – kıskanç.
Kimisinin önündä
Bitmeer hiç kolaç.

Yaşadı kolay mı o,
Zor mu çekti pek,
Ömüründä kimnerdän
O aldı örnek...

Çoyu var aramızda –
Bilmeer hiç yortu,
Beş kişi kadar işleer,
Hem da az uyku.

Ama kimisi yaşêêr
Hiç bir kahırsız:
Büük yolda onnar gezer,
Bil, ani hırsız.

Hem yaşêêr bu hayırsız,
Nicä bir boyar.
Kendisi durêr çetin,
Sansın taş duvar.

Ona bakma sän, dostum,
Prost o bitirär.
Gözündä senin olsun
Herkerä kantar.

Gelecek vakıt ölmää,
Kär cuvap tutmaa:
Yaptını iki yıvın
Kantara koymaa.

Büük günaa, sayêrız biz,
Öldürmää, çalmaa...
Sän, dostum, çokça iilik
Alatla yapmaa.

Can verämecek, adam,
Kaybettisä can.
Gül başçaya düşecek
Çok iilik yapan.

Hiç diil zor cuvap tutmaa
Hem da yaşamaa,
Çalışarsaydın iilik
İnsana yapmaa.

Salt hatır yapan adam
Bizdä anılar.
Nicä bir nışan taşı,
Dünneyä kalar!

İiliklär hem hatırlar
Kalacek diveç.
Alatla iilik yapmaa –
Kalmayasın geç.

HAYLAZ TANAS

Varmış küüdä bir haylaz.
Haylazın adı – Tanas.
O kalkarmış dokuzda,
Yıkanarmış o onda,
Onbirädän taranarmış,
Saat üçädän bakınarmış,
Ülennii üç saat yaparmış,
Sora genä uyuyarmış.
Dün, açan uyuklamış,
Düşündä imää görmüş.
Alatlamayıp kalkêr,
Dolapta ekmek aarêr:
Sıçan, nicä bir emiş,
Bitki trofayı imiş.
Ne para var, ne ekmek...
Enserdä kırık elek...
Haylazın işi – bokluk.
Gezer, nicä korkuluk,
İnsandan gözdän çıkmış.
Uşaklar, karı brakmış...

Naşey yapsın, düşüner,
İki tarafa gezer.
Bir stavroz çapraştırıp,
Allaha o danışêr.
Bir da, gök, nicä kapu,
Ona birdän açılêr:
Allahtan ona bir ses
Gökün üzündän geler:
– Sän brakıl haylazlıktan,
Tezçenä tutun iştan.
Sade zaamettä insan
Kurtulur bu yokluktan!
O gündän Tanas düşmiş:
Sabaası işä gitmiş,
Uşaklar, karı gelmiş,
Yaşamak heptän dönmüş.
Vasi, Peti hem Goguş,
Olmayın haylaz,
Belayı beklämeyin
Nicä o Tanas.

ALATLAMA FENALIK YAPMAA

İkinci binyıllık –
Pek düşkün hem veran.
O oldu halizdän
Üzyıllık bir insan:

Cençilär pek cansız
Oldular bitkidä –
Kannı kılıçlarlan
Keserlär pidä.

Elleri titirer,
Kulaklar – işitmäz.
Fikiri da yımşak,
Ayaklar – seslemäz.

Allaayı unudup,
Cannarnı sattılar:
Parada, altında
Usluluk buldular.

Asirin bitkisi –
Binyıllın bitkisi,
Sokakta, meydanda
Fenalın salt sesi.

İstä, kâr istämä –
Gelecek vakıtlar:
Kantarın üstünä
Konacek bu cannar.

İnsannar karıştı,
Taa çoyu cenklerdä
Öldürerlär biri
Birini dünnedä.

Kuvet kuvetsiz
Ozaman kalacek.
Yaptına görä salt
Herkezi bulacek.

Alatlama, dostum,
Fenalık sän yapmaa.
Taa ii düşün
Canını kurtarmaa.

PAALI DOSTUM!

İstäärsän kosmosa çıkmaa,
Doktor, injener olmaa...
Traktorlan, kombaynaylan
Çiftçiyä yardımnaaa? –
Şkolada käämil üüren:
İstediin olur hemen!

PARMACIKLAR

(Fizminutacık)

Urokta çokça yazdık,
Kaskatı heptän kaldık.
Biraz biz dinnenecez,
Sora genä yazacez.

Biz yazêrız pek hızlı
Hem da diiliz hiç nazlı.
Beş kardaş – nicä bir dal.
Dostumuz bizim – yazal.

BİRAZ BİZ DİNNELEM

(Fizminutacık)

Pekçenä biz yorulduk.
Ha dinnenelim.
Biraz kemicekleri
Şindi ezelim.

Şindi kaldır kolları –
Beş kerä saurt.
Ani sän adamsın, dost,
Tez bunu unut.

Ya kaldır saa ayaanı:
Tup-tup-tup-tup-tup.
Sora da kaldır solu:
Tup-tup-tup-tup-tup.

Tä kalktık biz havaya.
Kanadı saurt.
Aşaada göreriz biz
Çok almaylan dut.

Hadi konalım gölä,
Tez yıkanalım.
Şindi genä işlerdän
Biz tutunalım.

TERLEYİNCÄ İŞLEDİK

(Fizminutacık)

Terleyincä işledik
Biz bu urokta.
– Ne yapêrız, dostlarım,
Biz aralıkta?

– Dışarda biz kaçınêrız
Hem oynêêrız top.
Sora aulda atlêêrız:
hop-hop-hop-hop-hop.

Saurdêrız kolları:
Vij-vij-vij-vij-vij.
Taucaklara baarêrız:
Kış-kış-kış-kış-kış.

Sora, dostum, uroktan
Tutunêrız tez.
Ya bak, şindi işimiz
Olêr taa havez.

ANILMIŞ ŞAİRLÄR – BİZİM MUSAAFİRLÄR

*Biz yaşêeriz Bucakta.
Dostluumuz kaavi
Gel bizä musaafirlää,
Gel – açık evim!*

Mihay Eminesku

NEÇİN, DAA, SÄN SALLANÊRSİN?..

– Neçin, daa, sän sallanêrsın, –
Yok yaamur, ne da lüzgär,
Neçin dalların pek aar?
– Olmalı, vakıt geldi
İleyim, artık ihtyar.
Gün kısa, gecä uzun –
Siirelerlär yapraklar.
Lüzgär kudurêr pekçä,
Öter, nicä kemençä.
Ondan hiç yok kurtuluş –
Yaz geçti, artık suuk kış.
Nasıl iilmeyim, dostlar,

Açan kuşlar gittilär,
Kırlangaçlar kaçtılar,
Alarak umutları
Ecelimnän barabar.
Gökä kalktı sürülär,
Dumannı oldu gözlär.
Kanatlar saurdulêr –
Ömürüm da kusalêr.
Kalmadı bana kısmet, –
Yapraksız alêr sıklet.
Yalnızça hem da çıplak, –
Üreciim pek kahırsak.

MAMU, NEÇİN?

– Neçin senin bir saçın
Taa biyaz kalanından?
– Zaalet hem kahr dolu,
Biriciksin sän oolum.

– Mali taa biyaz sendän,
Olur sevsin ürektän?
– Tä onuştan saçı ak,
Var onda taa çok uşak.

GÜNEŞÇİK

– Sölä, güneşçiiim benim,
Nekadar okun senin?
– Bilmeerim sayıların, –
Tutunuz uçlarını.

– Sölä, güneşçiiim benim,
Kaçına sıcak verdin?
– Saymadım, dostum benim,
Nekadar var kuvedim.

George Çokoy

KAVAL

Kavalı yaptım, dostum,
Bän kalın sazdan.
Sade üfleyim ona –
O çalêr candan.

Dokuz delicäk yaptım,
Dokuzu da ses verer.
Birisi çalêr horozça,
Öbürü – bülbül öter.

Açan hepsinnän birdän
Bän çalêrim bir ava, –
Kär kuşlar da durgunêr,
Dişiler heptän hava.

ŞOPARLAR, OYNAYIN

Şoparlar, oynayın, –
Ki ölmesin böcek.
Açsınnar başçalarda
Fidannar çiçek.

Şoparlar, oynayın,
Ki açılsın göklär.
Şılasın açık güneş
Hem da şen gözlär.

Şoparlar, oynayın,
Ki aydınnık olsun.
Halkların arasında
Hep birlik dursun.

Şoparlar, oynayın,
Hiç çekmeyin perdä.
Pek bizä läüzüm bu
Hepsinä erdä!

Petru Zadnipro

MAMU

Çok var laf, ama nazlı,
Aydınnı hem meraklı
Halkların arasında
„Mamu” – hepsindän paalı.

Anamız yaşêr bizimnän,
Biz yaşaarkan bu erdä.
Kısmettä da, belada da
O – paalı bu dünnedä.

Mamu – bizim şkolamız,
Mamuda zaamet pek çok.
Mamu – şen yortularımız,
Mamudan paalı hiç yok.

İlk lafçaaz bu ömürdä,
Mamu – güneşçik göktä.
Vatana salt pek uyêr,
Mamu adı yakışêr.

ZAMANSÊÊRSINI!

- Sabansêêrsın, çii eni!
- Tez yıka gözlerini!

- Zamansêêrsın, dost-kuşak!
- Ol sãn Ően, nică uşak!

- Avşamêêrsın, göz-yıldız!
- Yok bendä, benim dostum,
- Ne avşam, ne yaz ne güz...
- Ne gecä, sabaa, gündüz...

Dumitru Matkovski

AYIRILMAYCAM...

Mamudan hem bakadan
Pekçä zor ayırılmaa.

Kakudan hem batüdan
Pekçä zor ayırılmaa.

Doynadan hem horudan
Pekçä zor ayırılmaa.

Açan ana tarafımı,
Brakacam bãn, gidecãm –
Daldan kopuk yaprak gibi,
Hızlıca kuruyacam.

UNUKALAR

Beş unuka dolaşmaa
Dädu-babuya gelmiş.

Georgița armuda
Vlad ta kirezä pinmiş.
İonel, erää pinip,
Eşil meyvacık imiş.
İlenuța yardımñêr,
Salt Diana taraşlêr –
Olmuş üzümcük aarêr.

– Lişka dädu, ya seslä!
Kim bu uşaklar? Sölä!
Däduda cuvap hazır:
– Bu benim paalı ayläm!

Lafedärmiş komşular:
– Dädu kolay yaşaycek.
Berekedi kaybelsin
Yardımcılar brakmaycek!

Konstantin Dragomir

YOK BAŞKA ER DÜNNEDÄ!

Bulutçuk göktä uçêr,
Yaamura kokêr.
Ana tarafım – kilim
Uz gökâ bakêr.

Altın faytonda güneş
Geziner göktä.
Taa gözäl tarafımdan –
Yok bu dünnedä!

KO UYANDIRSINAR

Uyumuş oyuncaklar,
Skemnedä yatmış donnar.
Uyuyêr benim gölmääm.
„Uyu tatlı!” – yatêrim bân.

Gününä oynamışlar,
Pekçenä yorulmuşlar.
Ko sabaadan yatsınnar,
Taa erken uyasınnar.

İ. Hakkı Sunat

GÖZÄL YURDUM

Gözäl yurdum, bân seni
Canım kadar severim.
Yalpak vatanım benim,
Bân üzünü öperim.

Cennet gibi dolaylar:
Baaların, başçan, daayın...
Hodulluum var içimdä,
Çünkü bân bir türk uşayım.

Derän, küüyün, kasaban
Ayırılmaz: bütündür.
Yurt sevgisi her şeydän,
Her sevgidän üstündür.

Gözäl yurdum, bân sana
Ne istäärsän verecäm.
Topraanda senin duudum, –
Topraanda da ölecäm.

İ. Hakkı Talas

GÖZÄL EVİM

Gözäl yuvam, şen evim,
Sendä raatlık, sevinç var.
Kardaşım, anam benim
Sendä mutlu yaşaarlar.

Beşiciimi salladı
Senin odanda anam.
Orda güldü, aaladı
Ak saçlı uzak dedäm.

Bu duvarlar, tavannar
Çok işlär annadırlar:
Onnar söläär, yazarlar
Nicä geçmiş zamannar.

ŞKOLAMIZ

(Türkü)

Çinsabaylan erkendän,
Kavaltımı yapınca,
Şkolaya kaçêrim bän.

Okumayı, yazmayı,
Hem gözäl konuşmayı
Orda üüreneriz.

Şkola - bizim evimiz,
Pek onu severiz biz.

Şkola - bizim evimiz,
Pek onu severiz biz.

Kardaşlık sevgisinä,
Ömürün kolaylıma
Orda üüreneriz.

Şkola - bizim evimiz,
Pek onu severiz biz.

Senur Sezer

GÜZ TÜRKÜSÜ

Kırlangaç hazırlanêr
Sıcak taraflara.
Sän götür bendän selâm
Gözäl uzaklara.

Yaamurlar sıkça yaayêr,
Kış ökçemizdä.
Göklerä baktıkça bän –
Yaş gözlerimdä.

O sıcak taraflara
Kırlangaç varınca,
Burada saurgunnar
Oynaycek kadınca.

NEREDÄN?

Neredän büüdü başak?
Bir teneciktän.
Neredän geldi uşak?
Ana kapumuzdan.
Neredän bu ses geler?
Pençerelerdän.
Neredän çıktı parmak?
Eldivenimdän.

A. Puşkin

KIŞ YOLU

Dalgalı dumannardan	Kış darsık yollarında
Ay, korkak gibi, baktı.	Üçlü kızacık kayêr.
Küsülü meydannara	Bütün yol sesli çancaaz
Küsülü döktü şafkı.	Bayılınca cingirdêr.

Ana tarafın ruhu
Kızakçı türküsündä.
Ba sarfoş oldukları,
Ba darsıklan içindä...

M. Lermontov

YILDIZ

Göktä salt bir	Umutlarmı
Yıldız yanêr.	Benim çeker
Fikirimi	Hem yukardan
Benim çaarêr.	Kısmet döker...

* * *

Çaldın, daalar, altın yapraklarınnan,
Çaldın türkü kayın sän dilindä.
Hem turnalar, pek küsülü uçarkan,
Canı acımêêr gök üzlerindä.

A. Blok

* * *

Çayırlar, daalar uyêrlar,
Düştü erä taazä çii.
Göktä yıldızlar yanêrlar,
Deredä sular çalêrlar,
Pençereyä ay bakêr,
Uşakları uyudêr.

İ. Nikitin

* * *

Yıldızlar artık süünärdi.
Bulutlar yangında.
Biyaz buu çayırdä
Yayıladı.
O ayna sularda
gümenin saçında
Dannardan al şafklar
dökülärdi.

Kuşku saz uyuklêêr,
Hava sak – hiç can-cun.
Salt pateka çii
görünärdi.
Gümeyä salt iliş –
Üzünä ansızdan
Dallardan gümüşlü
Çii serpärdi.

* * *

Kırlangaç pek az kaldı,
Ama dün avşam
Gargalar uçardı,
Kafes gibi kayardı
Yamaç üstlerindä.
Pek uykuya çekärdi.
Dışarda – zından.
Yapraklar düşärdi,
Lüzgärlär esärdi
Pençerä düvän.

A. Pleşçeev

GÜZÜN

Güz artık geler,
Sendi çiçeklär.
Darsıcak bakêr
Pek eşilliklär.

Bulutlar örttü gökü,
Güneşçik yısıtmêr.
Kendini lüzgär dürdü,
Hep çıvgınnadêr.

Sarardı çoktan bizdä
Çayırdä otlar.
Salt eşil durêrlar
Kırda güzlükkülär.

Bulanık sellär
Dereyâ kaçtı.
Yok göktä seslär –
Turnalar uçtu.

A. Barto

* * *

Kızçaazlar oldu alay,
Oyuncaklar – dalda.
Ayaz Dädu şafkları
Yaktı bizim çamda.

Tepesindä yıldızçık.
Boncuk – iki sıra.
Ko hiç süünmesin çamcaaz,
Dursun vakıtlara.

TOPÇAAZ

Tanicik pekçä aalêêr:

Kaçırmış suya topu.

– Tanicik, uslan, aalama:

Buulmaycek suda topun.

Y. Tuvim

EŞİLLİK

Panayırdan çorbacıyka

Gelmiş evinä.

Oradan o almış,

Ne düşmüş elinä!

Kartofi,

Biber,

Patlacan

Hem Marar.

Çok işlär taa lâzımmış,

Ama er – bukadar.

Tä onnar çeketmiş

Çekişmää torbada,

Kim datlı, nezetli,

Lâzımnı dünnedä:

Kartofi,

Biber,

Patlacan

Hem Marar.

Kim fayda getirer,

Angısı da zarar.

Alêr çorbacıyka

Bıçaa elinä

Da kıyêr onnarı

İncecik dilimä:

Kartofi,

Biber,
Patlacan
Hem Marar.
Onnar insana
Büük fayda getirär.
Kapaan altında,
Ateşin üstündä
Karışik bireri
Hem kaynakêr barabar:
Kartofi,
Biber,
Patlacan
Hem Marar.
Pek datlı, nezetli,
Käämil manca olar!

P. Voronko

VATANDAN GÖZÄL HIÇ YOK

Turna gezmiş çok erlär,
Çok taraf görmüş.
Ölä çok gezmiş, ani
Pek o yorulmuş.

Turnaya sorduk birdän,
Var mı er gözäl pek çok.
Turna söledi uçarkan:
– Vatandan gözäl hiç yok!

E. Blaginina

UÇAN KUŞLAR

– Uçtular-gittilär kuşcaazlar...
– Nereyi gittilär onnar?
– Orayı gittilär, dostum,
Neredä yısıdêr günnär.

Ama taa pek bizi sevip,
Bulacek onnar genä izi.
Sade ilkyaz gelsin burayı –
Tellerdä oturêrlar – dizi.

TOP

Benim	Öteyâ
Şen	Kaçtın
Sesli	Burdan.
Topum,	Başçaya
Nereyi	Tukurlandın,
Sän	Tokada
Atladın?	Hem
	Uruldun.
Kırmızı,	
Sarı	Tokat
Hem mor,	Altından
Seni	Geçtin,
Etişmäâ	Arayadan
Pek	Etiştin.
Zor!	Orda
	Tekerlek
Bän,	Seni
Açan	İstemäâzkän
Sana	Çiinedi.
Urdum,	
Sän	Sade
Heptän	„Bah!” –
Kär	Yaptın
Kudurdun.	Birdän;
Onbeş	Kaybeldin
Kerä	Sän
Sıradan	Önümdän.

A stylized, handwritten signature or logo in black ink, located in the upper left corner of the page. The characters are cursive and difficult to decipher.

Imprimare la Tipografia „Elena – V.I.” S.R.L.
str. Academiei, 3; MD-2028,
Chişinău, Republica Moldova

Konstantin Vasilioglu duudu fevral ayın 28-indä 1938-inci yılda Aleksandrovka küüyündä, angısı bulunêr Ukrainanın Bolgrad rayonunda Odesä bölgesindä, ama yaşêêr hem çalışêr Kişinöv kasabasında. Konstantin Vasilioglu – baş bilim zaametçisi, üüredici, yazıcı. „Gagauziyanın hatırlı vatandaşı. Yazmaa başladı 1958-inci yılda. Tıpardan çıktı onun şiir toplumu: „Sevgilim” hem „Masallar Uygun sözlär. Bilmeycelär”. Bundan kaarä hazırladı ana dilindä çok üüretmäk kiyadı, sözlüklär, hrestomatiyalar.

Konstantin Vasilioglu yazêr şiir da, annatma da, masal da. Nicä bu kiyadın kabında görersiniz, avtor yazêr uygun şiirlär da, Vatanı hem vatandaşlar için.

Bu kiyatta, angısını elinizdä tutêrsınız, siz bulacenez, paalı okuyucular, meraklı şiirlär uşaklar için, ana-boba için hem paalı Bucak için, tarafımız hem çalışcan halkımız için.